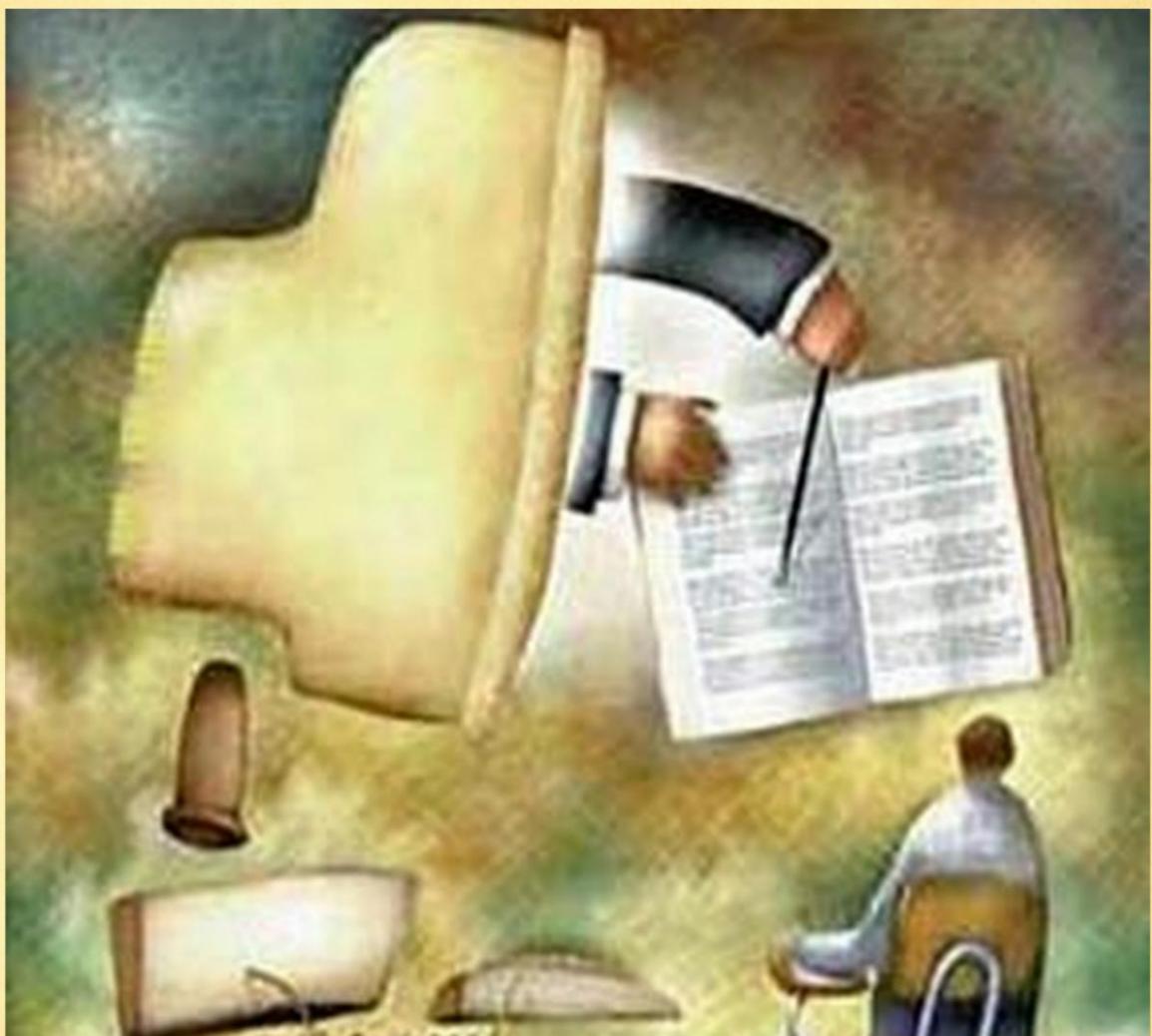

گروه‌های آموزشی منطقه زیویه

دیار

گاهنامه

مکالمه اموزنی

گاهنامه علیه، اربه، آموزش

دیار

کوزر ماه ۹۵

دیار

" قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ "

بگو: «آیا کسانی که می دانند با کسانی که نمی دانند یکسانند؟! تنها خردمندان متذکر می شوند» (سوره زمر آیه ۹)

عنوانین مطالب این شماره

۱ حرف اول

۲ عوامل موثر در بهداشت روانی دانش آموزان

۶ پرویز شهریاری چهره ماندگار ریاضیات

۱۲ ده دستور العمل بپایا برای معلمان ریاضی

۱۷ چرا چشم پوشی یک استراتژی مدیریتی قوی در کلاس درس است؟

۱۹ مروری بر روش های تدریس

۲۵ کمبود آهن و تاثیر آن بر یادگیری دانش آموزان

۳۲ سلامت

۳۳ مس و دانش قدیم

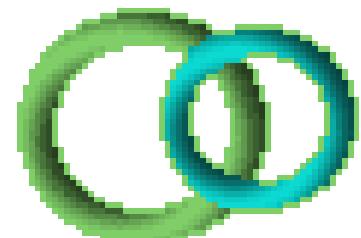
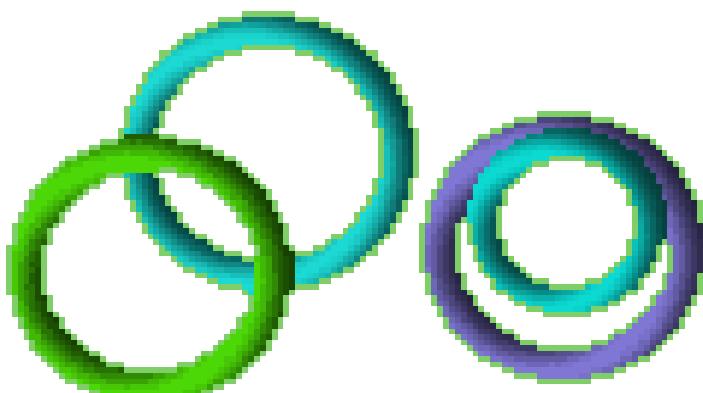
۳۴ ادبیات

۳۸ حرف حساب

۳۹ وظایف گروه های آموزشی

۴۰ جدی نگیرید

تهییه و تنظیم:
۱- روزگار و حمامی
۲- ماجد رهبر
۳- ناصح محمد پور

حروف اول:

به نام آنکه انسان را فکرت آموخت

مطالعه و تحقیق و پژوهش مستمر یکی از عواملی است که معلمین عزیز را در کار تدریس و ارائه مطالب درسی هرچه بیشتر یاری می‌نماید گروه‌های آموزشی منطقه زیویه تلاش دارد با انتشار گاهنامه، مجلات فصلی، سالنامه و...، معلمین عزیز را تشویق و ترغیب نماید که در امر مطالعه و تحقیق اهتمام قابل بورزند تا در رسالت خطیر خویش پیروز و سر بلندتر از همیشه باشند

مجله‌ای که اکنون در دست شما عزیزان است به همت تعدادی از معلمین کوشای دلسوز جمع آوری، تنظیم و تدوین شده است که با در برگرفتن مطالب متنوع و همگام با سلایق همگانی سعی در آن دارد که طبع پویا و دگرخواه همکاران را سیراب نماید و همچنین دعویی باشد برای همکاران محقق و پژوهشگر که مطالب و مقالات و تحقیقات خود را با ما به اشتراک بگذارند تا با توفیق ایزد منان ما را در ادامه و استمرار انتشار گاهنامه‌هایی اینچنین در گامی بالاتر مجلاتی تخصصی از جمله: ادبی، ریاضی، شیمی و... به صورت کاغذی یا الکترونیکی یاری نمایند

با امکان

گروه‌های آموزشی منطقه زیویه

عوامل موثر در بهداشت روانی دانش آموزان

بهداشت روانی همان سلامت فکر و قدرت سازگاری فرد با محیط و اطرافیان است. همچنان که از جسم خود مراقبت می‌کنیم روح خود را نیز باید مقاوم تر کنیم تا زندگی بهتری داشته باشیم. در زندگی ((چگونه بودن)) خیلی مهم تر از ((بودن یا نبودن)) است. ایجاد فرصت برای شکوفایی استعدادها، توانایی‌ها و کنار آمدن با خود و دیگران یکی از اهداف مهم و اساسی بهداشت روانی است. جوامع مختلف سعی می‌کنند تا سیاست‌های مربوط به بهداشت روانی را سازماندهی کنند. اصل کلی در این تلاش، سالم سازی محیط فردی و اجتماعی است که افراد جامعه را در بر می‌گیرد. این نگرش حکم می‌کند که خانواده‌ها بیش از پیش با بهداشت روانی خانواده و چگونگی پیشگیری و درمان بیماری‌های روحی آشنا شوند.

چون در مواجهه با چالش‌ها و مشکلات روزمره، ما بر اساس ویژگی‌های روانی خود با آنها برخورد می‌کنیم؛ هرچه از سلامت روانی بیشتری برخوردار باشیم به یقین آسیب پذیری ما کمتر خواهد بود. امید است که با برخورداری از سلامت فکر و روان به موفقیت‌های بیشتری رسیده و بیش از پیش بر مشکلات غلبه کنیم.

تعريف بهداشت روانی

سازمان جهانی بهداشت روانی می‌گوید: بهداشت روانی عبارت است از ((توانایی کامل برای ایفای نقش‌های اجتماعی، روانی و جسمی))

این سازمان معتقد است که بهداشت روانی فقط عدم وجود بیماری یا عقب ماندگی نیست، بنابراین کسی که احساس ناراحتی نکند از نظر روانی سالم محسوب می‌شود.

اهداف بهداشت روانی در خانواده

- تامین سلامت جسمانی، روانی، عاطفی، اجتماعی و اخلاقی اعضای خانواده

- تلاش برای شناخت رفتار خود و افراد خانواده
- برقراری روابط حسنی بین اعضای خانواده
- ایجاد ارتباط صمیمانه و حفظ اسرار خانواده، به طوری که اعضای خانواده در داخل خانه به یکدیگر تذکر بدeneند ولی در بیرون از خانه مدافعان هم باشند.
- تقویت اعتماد و عزت نفس اعضای خانواده و احترام به شخصیت دیگران
- به وجود آوردن احساس رضایت از زندگی
- آموزش خانواده‌ها برای کمک به پیشبرد اهداف صحیح اجتماعی

ویژگی‌های فردی که بهداشت روانی دارد

- نسبت به خود، خانواده و جامعه بی تفاوت نیست.
- با دیگران سازگاری دارد.
- شاد و مثبت اندیش است.
- به خود و دیگران احترام می‌گذارد.
- بدین نیست.
- به نقاط ضعف و قدرت خود آگاهی دارد.
- انعطاف‌پذیر است.
- شناخت او از واقعیت نسبتاً دقیق است و برای رسیدن به هدف‌های خود بر اساس عقل و احساس عمل می‌کند.
- نسبت به خود نگرش مثبت دارد و ناکامی‌ها را تحمل می‌کند.
- توانایی حل مشکلات خود را دارد.
- از اوقات فراغت خود به نحو مطلوبی استفاده می‌کند.
- در مواجهه با مشکلات اجتماعی، کنترل و تعادل خود را از دست نمی‌دهد.
- استعدادهایش به طور هماهنگ و به خوبی رشد می‌کند.
- نه بنده‌ی کسی است، نه کسی را بنده‌ی خود می‌کند. می‌داند که خدا او را آفریده و برای خود ارزش قائل است.
- دنیا را گذرگاهی برای رسیدن آخرت می‌داند.

- رابطه اش با دیگران سازنده و مثبت است .
- نیازهایش را از طریقی برآورده می کند که با ارزش‌های اجتماعی منافات نداشته باشد .
- صابر ، صادق ، درستکار ، استغفار کننده و فرزند خویشن خویش است .
- در نظر دیگران فرد موجهی محسوب می شود زیرا در همه‌ی کارها متعادل است .

عوامل موثر در بهداشت روانی

تغذیه

حالات روحی ما در انتخاب نوع غذایی که می خوریم موثرند . ما در حالات مختلف غذاهای متفاوتی را طلب می کنیم . هنگام احساس قدرت و پیروزی به غذاهای گوشتی ، هنگام احساس تنوع و تحول به غذاهایی با انواع سس و هنگام اضطراب یا پرخاشگری به خوراکی های گاز زدنی تمايل داریم در حالی که وقتی خسته هستیم چای و قهوه را ترجیح می دهیم . بنابراین با شناخت خود و سوخت و ساز بدن می توانیم با انتخاب مواد خوراکی مناسب به آرامش بیشتری دست یافته و از خوردن لذت ببریم .

ایمان

اعتقادات و باورهای مذهبی قادر است در مصیبت‌های زندگی ، از فرد افسرده و مایوس انسانی امیدوار و محکم سازد چنان که هرگز خود را تنها و بیمناک احساس نکند . او باور دارد که خدا پیوسته با اوست ، در رویارویی با سختی‌های زندگی تنها نیست و خدای مهربان به او علاقه و توجه دارد . این باور موجب می شود که فرد علیه انزواطلبی و گوشه گیری که بسیاری از مبتلایان به امراض خطربناک را از پای در می آورد ، ایمن شود .

مدرسه

مسئولیت اولیای مدرسه فقط در پرورش نیروی عقلی و آشنا کردن دانش آموزان به مسائل اجتماعی و اخلاقی خلاصه نمی شود . مدرسه مسئول تغییر و اصلاح رفتارهای ناسازگارانه و تامین بلوغ عاطفی و سلامت روانی دانش آموزان نیز می باشد .

در مدرسه، فرزندان؛ دوست داشتن و دوست داشته شدن را تجربه می‌کنند. معلم با تکریم شخصیت، محبت و توجه، آنان را در مسیر صحیح هدایت می‌کند. دانش آموزان در مدرسه چگونگی برقراری روابط درست عاطفی، سازگاری با دیگران و مسئولیت پذیری را می‌آموزند و راه‌های مبارزه با کینه توزی، دیگر آزاری و حسادت را یاد می‌گیرند.

ورزش

ورزش یکی از رموز سلامت جسمانی و روانی است. افراد دارای آمادگی جسمانی از لحاظ احساسات، عواطف، شخصیت اجتماعی و نوع دوستی، کاملتر و در فعالیت‌های شغلی و حرفه‌ای موفق ترند. ورزش موجب تقویت اعتماد به نفس در فرد شده، او را متعادل، متفکر و سازگار با محیط می‌کند. با ورزش، شخص کمتر دچار حسادت، حقارت و ستیزه جویی می‌شود و در نتیجه از سلامت روانی بهتری برخوردار خواهد بود.

راههای تقویت بهداشت روانی فرزندان

- اگر با ناراحتی‌های روانی کودکان، نوجوانان و جوانان روبه رو شدیم، با حوصله و متأنث آنها را رفع کنیم و از تصمیم‌های عجولانه بپرهیزیم.
- در ناراحتی‌های شدید، درد دل و گریه کردن باعث تخلیه‌ی روانی و آرامش می‌شود. در این شرایط از یک دوست صمیمی می‌توانیم کمک بگیریم.
- مشارکت جو باشیم تا دوستان جدید بیابیم.
- از مشاهده‌ی فعالیت‌های جدید فرزندانمان لذت ببریم.
- با پرورش ابعاد روحی، معنوی و مذهبی شخصیت خود و فرزندانمان به سلامت روانی بالاتری دست یابیم.
- با احترام به دیگران، به بهداشت روانی خود و دیگران کمک کنیم.
- زمینه‌های اعتماد را فراهم کنیم.
- به احساسات فرزندانمان توجه کنیم و ویژگی‌های آنها را بشناسیم.
- محیط زندگی را در حد توان جذاب و پرنشاط کنیم.
- فرصت‌های مناسب برای بروز احساسات و شخصیت فرزندانمان ایجاد کنیم.

- بدست آوردن بهداشت روانی منوط به روبه رو شدن با واقعیات، سازگار شدن با تغیرات، ظرفیت داشتن برای مقابله با اضطراب‌ها، کم توقع بودن، احترام قائل شدن برای دیگران و ... است. بکوشیم این شرایط در خانواده فراهم شود.
- رفتار والدین در خانواده به گونه‌ای باشد تا فرزندان خود را در زندگی، شاد، خوشحال و فارغ از گرفتاری‌ها احساس کنند.

پرویز شهریاری چهره ماندگار ریاضیات

پرویز شهریاری، مترجم آثاری در حوزه فلسفه و فلسفه علم و دانش و همچنین مولف و مدرس کتاب‌های ریاضی سال ۱۳۰۵ در کرمان متولد شد.

شهریاری تا سال سوم دبیرستان را در دبیرستان ایرانشهر در شهر کرمان گذراند و وارد دانشسرای مقدماتی کرمان شد. در خرداد ۱۳۲۳ فارغ‌التحصیل شد و برای ادامه تحصیل به تهران آمد. در تهران در سال ۱۳۲۲ در رشته ریاضی در دانشکده علوم دانشگاه تهران و دانشسرای عالی (دانشگاه تربیت معلم تهران کنونی) فارغ‌التحصیل شد.

با تالیف کتاب‌های ریاضی در فاصله ۱۳۲۵ تا ۱۳۵۲ و هم‌زمان با آن تالیف و ترجمه صدها کتاب، در تاریخ و آموزش ریاضیات توانست نقش مهمی در پژوهش فکری دانش آموزان و دانشجویان ایفا کند.

دکتر پرویز شهریاری با مدداد روز ۲۲ اردیبهشت ۱۳۹۱ در اثر سکته قلبی در بیمارستان جم تهران درگذشت و همان روز در قبرستان زرتشتی‌ها در قصر فیروزه به خاک سپرده شد.

روش تدریس ریاضی از نظر استاد پرویز شهریاری چهره ماندگار ریاضیات

روش آموزش امروزی، دو جنبه و یک هدف دارد. دو جنبه آن عبارت است از: روش یادگیری و روش ارزیابی. هدف آن، تربیت آدم‌هایی است که بتوانند دشواری‌های جامعه خود یا جامعه جهانی را حل کنند. درباره روش یاد دادن سخنی نمی‌گوییم، چون همه از آن آگاهیم و با آن بزرگ شده‌ایم

و از نتیجه کم و بیش ناگوار آن هم، اطلاع داریم. روش ارزیابی و نحوه امتحان را هم می‌شناسیم. تمام شرط‌ها را برای ترس و نگرانی دانش‌آموز فراهم می‌کنیم و بعد در یک جلسه کوتاه زیر فشار روحی بی‌اندازه‌ای، (دانش) او را (ارزیابی) می‌کنیم. من به نادرستی این روش، که به نظرم از بیخ و بن نادرست است، نمی‌پردازم و تنها به چند نکته جانبی آن اشاره می‌کنم.

زمانی که با یکی از همکارانم که حاضر نبود با افزودن تنها یک نمره، دانش‌آموزی را از (مردودی) نجات دهد، صحبت می‌کردم، به او که به دقت امتحان خود اطمینان داشت گفتم: اگر همین امروز، یک بار دیگر از دانش‌آموزانت امتحان بگیری و پرسش‌ها را هم، تا حد همان پرسش‌های بار اول قرار دهی، آیا می‌توانی با اطمینان بگویی که همه آن‌ها، همین نمره را خواهند گرفت؟ به طور طبیعی پاسخ او منفی بود. گفتم: اگر برای نمونه، یک هفته دیگر به دانش‌آموزانت وقت بدھی و بعد امتحان بگیری، چطور؛ باز معلوم بود که نمره‌ها تغییر می‌کند. گفتم: راه حل ساده‌تری انتخاب می‌کنیم، نه امتحان تازه‌ای لازم است، نه دقت بیشتری. برای دانش‌آموزان همین ورقه‌ها را، با تغییر میزان نمره‌ای که به هر پرسش داده‌ای، دوباره تصحیح کن، از آنجا که ارزش هر پرسش را خودت معین کرده‌ای، می‌توانی به صورت دیگری آن را تغییر دهی، آن وقت چه خواهد شد؟ روشن بود که باز هم نمره‌ها تغییر می‌کردند. گفتم: اگر با همین پرسش‌ها و همین بارم، ورقه‌ها را چند ماه دیگر، خودت تصحیح کنی، به شرطی که نمره‌های امروز را فراموش کرده باشی، با تفاوت احتمالی که در روحیه امروز و آن روز تو به وجود می‌آید، آیا مطمئنی همین نمره‌ها را، روی ورقه‌ها بگذاری؟ در اینجا هم پاسخ منفی بود.

خوب، این چگونه ارزشیابی است که با تغییر هر عامل کوچک آن بدون اینکه در (دانش) فرد مورد آزمایش تغییری پیش آید، نتیجه را دگرگون می‌کند؛ گمان می‌کنم همین چند جمله، برای بس ارزش بودن اینگونه ارزشیابی کافی باشد.

سال‌ها پیش، در یکی از دبیرستان‌ها، دانش‌آموزی داشتم که مرا به شگفتی می‌انداخت. هر وقت در کلاس چیزی از او می‌پرسیدم، با اطمینان و قدرت کافی پاسخ می‌داد. ولی برگ‌های امتحانی او همیشه از متوسط هم اندکی پایین‌تر بود. تصمیم گرفتم، در یکی از جلسه‌های امتحان، بدون اینکه خود او متوجه شود، مراقب کار او باشم، او پیش از اینکه امتحان آغاز شود، روی مسئله‌ای که به ظاهر، ذهن او را به خود مشغول داشته بود، کار می‌کردچنان در خود فرو رفته بود که متوجه پخش پرسش‌های امتحانی نشد. من هشداری به او ندادم. بیش از یک ساعت از وقت امتحان گذشت و او همچنان به کار خود مشغول بود. من تاب نیاوردم و به او اعلام کردم که روز امتحان است وقت دارد تمام می‌شود. با ناراحتی نگاهی به پرسش‌ها کرد. قلم را روی کاغذ گذاشت

و آغاز به نوشتن کرد، بعد از نیم ساعت بلند شد و برگ امتحانی را تحویل داد و رفت. نمره امتحانی او، مانند همیشه درخشنان نبود، ولی من متوجه شدم، او از آن‌هایی است که به راه فکری خود بیشتر اهمیت می‌دهد تا نمره‌ای که در کارنامه‌اش باید. این دانش‌آموز به سفارش من، و برخلاف سفارش دیگران، رشته ریاضی را دنبال کرد و امروز یکی از صاحب‌نظران در رشته ریاضی است و در یکی از معترض‌ترین دانشگاه‌های جهان، به تدریس و تحقیق در ریاضیات مشغول است.

چه باید کرد؟ بی تردید من نمی‌توانم نسخه‌ای شفابخش ارائه کنم. من که عمری معلم بوده‌ام و کم و بیش با شیوه مرسوم، تدریس کرده‌ام، درد را بهتر می‌شناسم تا درمان را، درباره موضوع به این پیچیدگی چون آموزش، نباید منتظر بود، نسخه‌ای فوری و قطعی پیدا شود. آنچه در اینجا می‌گوییم و نتیجه‌ای از تجربه معلمی من است، تنها می‌تواند نوعی مسکن تلقی شود، من از دو سفارش و یک پیشنهاد سخن خواهم کفت:

نخستین سفارش من این است که تا جایی که ممکن است، از کار انفرادی پرهیز کنیم و دانش-اندوزی را به صورت یک کارگروهی درآوریم. باز هم از یک تجربه خود یاد کنم. این پیش‌آمد مربوط به زمانی است که من دانشجو بودم و در ضمن در یکی از دبیرستان‌ها تدریس می‌کردم. در آن دبیرستان، سه کلاس دوم دبیرستان وجود داشت که درس هندسه یکی از آن‌ها به عهده من گذاشته شده بود. من، بعد از نزدیک به یک ماه، که با کلاس به اندازه کافی آشنا شده بودم، دانش-آموزان را به گروه‌های سه نفری تقسیم کردم و در هر گروه یک دانش‌آموز به اصطلاح (قوی)، یک دانش‌آموز (متوسط) و یک دانش‌آموز (ضعیف) قرار دادم. رو به کلاس گفتم: من به فرد نمره نمی-دهم و فرد را نمی‌شناسم. برای من گروه مطرح است. برای نمونه، وقتی شما امتحان بدھید، هر کس باید برگ خودش را بنویسد، ولی من سه برگ هر گروه را به هم سنجاق می‌کنم، مجموع نمره‌های سه گروه را به سه تقسیم می‌کنم و نتیجه را برای هر سه نفر می‌گذارم... حدس می‌زنید بازتاب این حرف در کلاس چگونه بود؟ دانش‌آموزان ضعیف خوشحال بودند، ولی فریاد دانش-آموزان قوی بلند شد که: اگر دوست من درس نمی‌خواند، من چه گناهی کرده‌ام؟ ولی من بس-احساس و بی‌تفاوت، روی تصمیم خود پای فشردم. دانش‌آموزان باور نکردند، ولی وقتی در سه ماه نخست، به همین ترتیب عمل کردم، به خود آمدند. البته حدس می‌زنید که من از طرف پدر و مادرها و مسئولان مدرسه، زیر چه فشار روحی قرار گرفتم. همه را تحمل کردم و در تصمیم خود تغییری ندادم. دانش‌آموزان به جان هم افتادند، وقت‌های زیادی را در مدرسه می‌ماندند و به هم کمک می‌کردند، به خانه‌های هم می‌رفتند، هر گروه از گروه‌های دیگر کمک می‌گرفت و در همه این مورددها، دانش‌آموزان قوی به علت از دست دادن نمره خوب پیش‌قدم بودند. امتحان سه ماهه دوم را هم به همین ترتیب انجام دادم. تلاش دانش‌آموزان بیشتر شد و همراه با آن، فشار به من

هم روزافزون‌تر بود، حتی در اثر شکایت پدر و مادرها، از طرف وزارت فرهنگ آن زمان، کسانی برای رسیدگی به این رفتار ظالمانه من به دبیرستان آمدند، ولی خوشبختانه تا بازرس‌ها منتظر گزارش‌های خود بودند، سال تحصیلی به پایان خود رسید و برنامه امتحانی آخر سال را دادند. نمره‌های آخر سال را به ترتیب معمول دادم، یعنی نمره هرکس را به خودش، نتیجه کار شگفتی‌اور بود. در کلاس من هیچ‌کس نمره کمتر از ۱۵ نداشت. همه از درس هندسه قبول شدند. و این معجزه کار گروهی بود. این تجربه نتیجه دیگری هم داشت. معلوم شد تقسیم دانش‌آموزان به (با استعداد) و (کم استعداد) آن‌طور که گمان می‌شود، ساده نیست و اگر روش کار درست باشد، بسیاری از (کم استعدادها) به گروه (بالاستعدادها) می‌پیوندند، به جز همه این کارها، کارگروهی، رابطه انسانی بین دانش‌آموزان را تقویت می‌کند، از رقابت‌های ناسالم آن‌ها می‌کاهد و محیطی به وجود می‌آورد که هرکسی، خودش را مسئول سرنوشت دیگری هم می‌داند. باید عادت کنیم در تمام کارهای علمی، تک روی را کنار بگذاریم. شما آزمایش کنید، حتی اگر یک داستان را دو یا سه نفری با هم بخوانید و درباره آن بحث کنید، در مقایسه با مطالعه انفرادی چه نتیجه‌های شگفت‌انگیزی به دست می‌آورید. طبیعت کارگروهی ایجاب می‌کند که با بحث و انتقاد و خردگیری همراه باشد و همین وضع به سالم‌تر شدن رابطه‌ی انسانی افراد و هم به عمیق‌تر شدن یادگیری دانش، کمک فراوان می‌کند.

و اما سفارش دوم من این است که در دانش‌آموزان، اعتماد به خود به وجود آورید. وقتی به کسی از چپ و راست، وصله بی‌شعوری و بی‌استعدادی زده می‌شود، او به تدریج این اعتقاد دیگران را می‌پذیرد، اعتماد نسبت به خود را از دست می‌دهد و باور می‌کند که نمی‌تواند چیزی یاد بگیرد.

در همان دبیرستان و در کلاس دیگری، و باز هم در درس هندسه، دانش‌آموزی بود که همه دبیران و اداره‌کنندگان مدرسه، از او به بدی یاد می‌کردند. پیش از آنکه من به کلاس بروم، مدیر مدرسه به من هشدار داد که مواطن این دانش‌آموز باشم، چون بی‌تربيت و بی‌شعور است. وقتی که من از درس ریاضی او پرسیدم، با لبخند تمسخرآمیزی به من گفت: من می‌گوییم او بی‌شعور است و تو می‌پرسی، آیا ریاضیات را می‌فهمد یا نه؟ من با ترس و دلهره وارد کلاس شدم. می‌ترسیدم، این دانش‌آموز ناگهان برخیزد و صندلی یا چیزی دیگر، به سمت من پرتاب کند. برای اینکه او را بشناسم، دفتر کلاس را با خود بردم و دانش‌آموزان را یکی یکی صدا کردم. او هم مانند دیگران، با شنیدن نام خود برقا است و بعد نشست. مسئله‌ای را مطرح کردم. شکل آن را روی تخته کشیدم و به یاری خود دانش‌آموزان آغاز به حل آن کردم. گاه از این دانش‌آموز به اصطلاح (بی‌شعور) هم چیزی می‌پرسیدم، ولی تلاش می‌کردم، پرسش من طوری باشد که او پاسخ درست بدهد. هر بار که او پاسخ درست را می‌داد، با رضایت به او نگاه می‌کردم و می‌گفتم: آفرين، تو خوب

من فهمی؟ نگاه او حاکی از آن بود که تمجیدهای مرا باور ندارد. همه به او من گفتند تو چیزی نمی-فهمی و حالا کس پیدا شده و به فهم او آفرین من گویید، ولی قیافه و بیان من جدی بود و به تدریج اطمینان پیدا کرد که من قصد مسخره کردن اورا ندارم. گاهی من دیدم در زنگ‌های تفریح به دنبال این و آن که: شما را به خدا، درس هندسه را به من بگویید. من تنها نزد یک نفر آبرو دارم و نمی‌خواهم اینجا هم آبرویم بروم . و من هرگز نگذاشتم آبروی او بروم. در تمام جلسه‌ها از او پرسیدم، ولی همیشه به نحوی که او بتواند پاسخ درست را بدهد. این دانش آموز کم کم در درس هندسه راه افتاد و نسبت به آن علاقه مند شد. نزدیکی‌های پایان سال بود که پدرش به دیدار من آمد. او من خواست بداند من چه کرده ام که پسرش تا این اندازه به هندسه علاقه مند شده است، در حالی که هنوز هیچ یک از درس‌های خود را یاد نمی‌گیرد. پدرش من گفت حتی سر میز نهار هم، همانطور که غذا من خورد، درباره مساله هندسه فکر می‌کند و در جیبش کاغذی آماده دارد که هر جا فرصتی پیش آمد، روی مساله مورد علاقه اش کار کند. به پدرش گفتم: من تنها به او فهمانده ام که بر خلاف آن چه همه من گویند، او بی شعور نیست و من تواند همه چیز را بفهمم . البته، این موضوع را با روش خاص خودش گفته‌ام، نه با مذاکره روبه رو و صریح. این دانش آموز در آن سال از درس هندسه، نمره بسیار خوبی گرفت، ولی به دلیل نمره‌های بسیار پایینی که در درس-های دیگر گرفته بود، مردود شد.. من بینید که اعتماد به خود معجزه‌گر من باشد، اعتقاد دارم هر آدمی من تواند دیگران را فریب دهد، ولی برای اینکه کسی بتواند خودش را فریب دهد، به نیروی روحی بی اندازه‌ای نیاز دارد. ما همیشه درباره خود، با افراط و تفريط داوری من کنیم. به ویژه درباره قابلیت‌های خود، خیلی کمتر از آنچه هستیم، تصور من کنیم، این به ویژه، درباره جوان‌ها که خیلی زود زیر تلقین بزرگترها قرار می‌گیرند، بیشتر صدق من کند. بارها پیش آمده است، دانش آموزی را که گمان من کرده است درس را نمی‌فهمد، واداشته ام تا درس تازه‌ای را چنان یاد بگیرد که بتواند آن را به همکلاسی‌های خود درس بدهد و برای اینکه انگیزه‌ای داشته باشد، با او قرار گذاشته‌ام که نمره تدریس او، همان نمره امتحانش خواهد بود و اغلب، از عهده این کار سنگین به خوبی برآمده‌اند و با این موفقیت، چنان اعتمادی نسبت به خود پیدا کرده‌اند که دیگر از آن درس عقب نمانده‌اند، گروه‌بندی کلاس‌ها به "قوی" و "ضعیف"، به شدت به دانش آموزان نسبت به قابلیت خود، لطمه من زند و آن‌ها را از پیشرفت عادی خود باز من دارد. این برچسب‌ها که بیشتر مطابق با واقع نیست و نتیجه‌ای از "ارزشیابی" نادرست است، دانش آموز را به کلی در برابر خودش ناتوان و بی دفاع من کند و از مسیر پیشرفت بازش من دارد. یکی از راه‌های دیگری که به دانش آموزان کمک من کند تا اعتماد بیشتری نسبت به خودشان پیدا کنند، این است که به بخش‌هایی از درس را که ساده‌تر است، نا تمام بگذاریم و نتیجه گیری کامل و دقیق را از خود آنها بخواهیم. تجربه نشان داده است که بیشتر دانش آموزان به خوبی من توانند، ضمن کار گروهی

وبه کمک یکدیگر، بدون یاری معلم، درس‌های علمی را فرا بگیرند. در این صورت معلم می‌تواند تنها نقش راهنمای را داشته باشد و نارسانی استدلال‌های احتمالی آنها را اصلاح کند.

و اما درباره‌ی پیشنهاد: بیشتر دانش آموزان از این موضوع گله دارند که باید در همه‌ی زمینه‌های علم و ادب، آن هم به صورت انبوه و بی ارتباط به هم، مطالبی را یاد بگیرند، بدون اینکه ذوق و آینده‌ی آنها در نظر گرفته شود. در برخی از کشورها، برای رفع این دشواری، روش انتخاب واحد را در دبیرستان‌ها هم اجرا می‌کنند که تا اندازه‌ای وضع را بهتر می‌کند. ضمن اینکه انتخاب واحد هم، دشواری‌های دیگری را در پی دارد که به نوبه خود کم اهمیت نیستند. پیشنهاد من این است: درس‌های دبیرستانی را برای همه یکنواخت کنند. این درس‌ها باید شامل مطالبی باشد که دانستن آن‌ها برای هر فرد جامعه امروزی انسانی لازم است. این برنامه‌ها باید طوری تنظیم شود که در هر هفته به بیش از ۲۰ ساعت درس نیاز نباشد تا بتوان تمام بعد از ظهرهای دانش آموزان را آزاد گذاشت، در کنار درس‌های دبیرستانی، کلاس‌های ویژه‌ای در همه رشته‌های گوناگون فرهنگ و هنر با راهنماییان معلمان خاص خود تدارک دیده شود که برای نمونه، نام آن‌ها (انجمان) می‌گذاریم: انجمان ریاضیات، انجمان فیزیک، انجمان نقاشی، انجمان موسیقی، انجمان ورزش، انجمان کشاورزی... هر دانش آموز می‌نواند به میل خود و با راهنمای معلمان، یکی از انجمان‌ها را برای خود انتخاب کند و یا در هیچ انجمانی شرکت نکند. برای نمونه، کسی که انجمان ریاضی را انتخاب می‌کند، در هفته به جز درس‌های دبیرستانی که برای همه مشترک است، ۱۲ ساعت تنها ریاضیات می‌خواند. انجمان ریاضی برنامه منظمی دارد و معلوم است در هر سال چه مطالبی باید خوانده شود. کسی که می‌خواهد تحصیل خود را بعد از دبیرستان ادامه دهد، باید دوره ۵ سال یکی از انجمان‌ها را گذرانده باشد. در سال اول انجمان، می‌توان آن را تغییر داد. در ضمن دانش آموزانی که انجمان ریاضی را انتخاب کرده‌اند، این وظیفه را هم دارند که دانش آموزان کلاس صبح خود یا دانش آموزان کلاس پایینتر خود را در دوره عادی دبیرستان از نظر ریاضی تقویت کنند، یعنی در واقع دستیار دبیر ریاضی باشند. از این‌روه به همکاری با دیگران و به عمیق‌تر کردن آگاهی‌های خود به احساس مسؤولیت نسبت به سرنوشت همسالان خود، علاقه‌مند می‌شوند.

به نقل از ماهنامه «دانش و مردم»

۵۵ دستورالعمل پویا برای معلمان ریاضی

اکثر معلمان ریاضی معتقدند ریاضی درس شیرین و جذاب است اما کمتر معلم ریاضیاتی توانسته است دانش آموزان را به ریاضی علاقه مند کند . به راستی چرا ؟ آیا غیر از این است که اکثر معلمان ریاضی حوصله یا روش علاقه مند کردن دانش آموزان به درس ریاضی را به درستی نمی دانند ؟ بیشتر دانش آموزان از کابرد و نقش مهم ریاضی در زندگی روزمره کم یا بی اطلاعندو در این میان وظیفه‌ی معلم است که اهمیت و علاقه را در وجود دانش آموز بیدار کند .

با استفاده از ده قانون زیر می توان به نتایج موثری در تدریس ریاضی دست یافت....

۱- تنها یک شیوه واقعی و انکار ناپذیر در آموزش وجود دارد: اگر معلم به درس خود علاقه مند باشد، به کلاس هم علاقه مند می شود .

به موضوع درس خود علاقه مند باشید.

۲- اگر به موضوع درس علاقه ای ندارید معلمی را کنار بگذارید، زیرا هرگز نخواهید توانست به خوبی از عهدہ آن برآید. علاقه، شرطی بی تغییر و بدون جانشین است؛ این شرط کاملا لازم است ولی به تنها ی کافی نیست. صادقانه ترین علاقه مندی ها و پربارترین حیله های تدریسی، نمی توانند به شما کمک کنند تا چیزی را که خودتان نمی دانید یا بد می دانید، به دیگران یاد بدهید.

همین اشاره باید برای روشن شدن دستور دوم، کافی باشد:

به موضوع ماده درسی خود مسلط باشید.

معلم باید هم به ماده درسی خود علاقه مند باشد و هم آن را بداند. من به این دلیل علاقه را در مقام نخست جا داده ام که، در صورت وجود علاقه واقعی امکان این را خواهید داشت که دانش لازم را به دست آورید در حالی که فقدان علاقه حتی اگر دانش لازم هم کم و بیش وجود داشته باشد، خیلی ساده شما را به یک معلم بد تبدیل خواهد کرد.

۳- چه بسا خواندن یک کتاب خوب و یا شنیدن یک سخنرانی خوب درباره روند روان شناسانه یادگیری برای شما سودمند باشد ولی نه مطالعه کتاب و نه شنیدن سخنرانی، به طور مجرد و به تنها یعنی، نمی‌تواند جنبه تعیین کننده و لازم این روند را روشن کند. هیچ وسیله دیگری هم برای این منظور کافی نیست: **شما باید بدانید از چه راهی می‌توانید آنچه را لازم است، یاد بدهید؛ شما باید روند یاد دادن را با تجربه شخصی خودتان به دست آورید.** این تجربه از راه مطالعه مستقل و از راه دقت و نظارت بر کار شاگردانتان به دست می‌آید.

۴- حتی اگر دانش لازم را داشته باشید، علاقه‌ای زنده از خود نشان دهید و تا حدی روند آموزش را هم درک کرده باشید، باز هم ممکن است معلم ضعیف باقی بماند. نمی‌خواهم این حالت را عام بدانم، ولی آنقدرها هم نادر و استثنایی نیست. بعضی از ما دلمان می‌خواهد با معلم خود به صورتی کاملاً مناسب و در همه زمینه‌ها تماس داشته باشیم ولی تصمیم نمی‌گیریم برخورد با کلاس خود را رو به راه کنیم. باید تماس معینی بین دو طرف برقرار باشد: معلم باید بتواند خود را در موقعیت شاگردان قرار دهد و در لحظه‌های لازم به یاری او بستابد و زیر بازوی او را بگیرد. به این خاطر است که دستورالعمل زیر داده شده است:

به چهره شاگردان نگاه کنید. سعی کنید به انتظارهای آنان پی ببرید و دشواریهای آنان را درک کنید. این توانایی را داشته باشید که خود را به جای دانش آموزان بگذارید.

واکنش دانش آموزان، در برابر چیزی که به آنان می‌آموزید، به میزان آمادگی آنها، کشش‌های آنها و برنامه‌ای که برای آینده خود دارند بستگی پیدا می‌کند: بنایراین همیشه با خود بیندیشید و در شیوه کار خود در نظر بگیرید که: چه چیزهایی را می‌دانند و چه چیزهایی را نمی‌دانند؛ چه چیزهایی را می‌خواهند بدانند و چه چیزهایی آنان را به شوق نمی‌آورد

۵- هر دانشی از دو قسمت تشکیل می‌شود: بخش آگاهی‌ها («دانش خالص و نظری») و بخش «مهارت‌ها» («توانایی در به کار گرفتن دانش نظری»). مهارت، هنر است؛ مهارت، یعنی توانایی

استفاده از آگاهی‌ها، برای رسیدن به مقصد؛ همچنین، مهارت را می‌توان به عنوان قدرتی که در اثر ممارست و تجربه طولانی به دست می‌آید، تعریف کرد؛ به زبان کوتاه می‌توان گفت که: مهارت، یعنی توانایی در کار منظم.

مهارت در ریاضیات، یعنی توانایی حل مسئله، قدرت اثبات و استدلال و همچنین توانایی در تجزیه و تحلیل انتقادی جواب یا اثبات. مهارت، در ریاضیات، به مراتب مهم تر است از یک دانش خالص و از آگاهی‌های خشک و عریان. به همین مناسبت، دستورالعمل زیر، برای معلمان اهمیت زیادی دارد:

به بعضی خصلت‌های منفرد اکتفا نکنید، سعی کنید دانش آموزان خود را به سمت «مهارت» بکشانید و به «کار منظم» عادت دهید.

از آنجا که، در ریاضیات مهارت تراز دانش است در تدریس ریاضیات این که «چگونه یاد می‌دهند» خیلی مهم تراز آن است که «چه چیزی را یاد می‌دهند».

۶- اول حدس بزنید، بعد ثابت کنید؛ کشف، معمولاً به همین ترتیب انجام می‌شود. شما باید بدانید که معلم ریاضیات امکان‌هایی عالی برای نشان دادن نقش حدس زدن و کشف کردن در اختیار دارد. بنابراین به خوبی می‌تواند این خصلت انسانی را تکامل دهد. در این باره مراقب شاگردان خود باشید: سعی کنید حدس زدن را به آنها بیاموزید.

شاگردان ضعیف و «سهل اندیش» ممکن است حدس‌ها و پیشنهادهای «وحشی» و عجیب و غریبی طرح کنند. چیزی که باید به این گونه شاگردان بیاموزیم، حدس زدن «عقلانی»، «معنی دار» و «در جهت درست» است. حدس زدن عقلانی، بر پایه استفاده با معنی از قیاس و شباهت قرار دارد و در حساب آخر، شامل تمام مرحله‌های «داوری نزدیک به حقیقت» است، چیزی که در هر کار عملی نقش عمده‌ای به عهده دارد.

۷- «ریاضیات، مكتب خوبی برای داوری نزدیک به حقیقت است».

«ریاضیات، مكتب خوبی، برای داوری‌های قیاسی (استدلالی) است». این حکم کسی را متحیر نمی‌کند و چه بسا نوعی از آن به اندازه خود ریاضیات سابقه داشته است روشن است که معلم ریاضیات باید همه شاگردان خود را با داوری استدلالی آشنا کند:

سعی کنید، اثبات کردن را به آنها بیاموزید.

۸- «مهارت» بخش مهم تر فرهنگ ریاضی را تشکیل می‌دهد و خیلی مهم تر و با ارزش تر است از آگاهی ساده نسبت به حقیقت‌ها و قضیه‌های مشخص. ولی این «مهارت» را چگونه باید یاد داد؟ دانش آموزان، تنها از طریق تقلید و به خصوص تمرین و عمل می‌توانند این توانایی را به دست آورند.

وقتی حل مسأله‌ای را دنبال می‌کنید جنبه‌های آموزنده آن را جدا کنید. وقتی که بر ویژگی‌های آموزنده راه حل تکیه می‌کنید به جای اینکه تنها به ستایش آنها بپردازید (چیزی که می‌تواند اثر معکوس داشته باشد)، با شیوه رفتار خود آن را برجسته کنید (هر معلم خوب، باید تا حدی یک هنرپیشه باشد). اگر ویژگی مورد نظر با هنرمندی نشان داده شود می‌تواند راه حل شما را به یک راه حل نمونه و یک روش آموزنده تبدیل کند، به نحوی که دانش آموزان بتوانند در حل مسأله‌های دیگر آن را سرمشق خود قرار دهند: در مسأله‌ای که طرح شده است چیزی را جستجو کنید که برای حل مسأله‌های دیگر مفید باشد. از موقعیتی که مسأله مشخص مفروض دارد، روش کلی را کشف کنید.

۹- می‌خواهم شما را با حیله کوچکی آشنا کنم که، هر معلمی باید از آن آگاه باشد. ضمن بحث درباره مسأله، از دانش آموزان بخواهید، راه حل مسأله یا جواب آن را حدس بزنند. دانش آموزی که حدسی به ذهنش می‌رسد و جرأت می‌کند آن را با صدای بلند اعلام کند، در واقع مسئولیتی را برای ادامه کار، به عهده می‌گیرد. از این نترسید که، ضمن بحث خود، از راه منحرف شود؛ او راهی را دنبال می‌کند که به ذهنش رسیده است.

«اگر می‌خواهید همه را کسل کنید، همه چیز را آخر بگویید.»

۱۰- دانش آموز محاسبه طولانی خود را به من نشان می‌دهد. با نگاهی که به سطر آخر می‌اندازم، متوجه نادرست بودن محاسبه می‌شوم. با وجود این، عجله‌ای در مطلع کردن دانش آموز، از این امر نمی‌کنم. ترجیح می‌دهم تمامی محاسبه را «گام به گام» مرور کنم و سطر به سطر آن را بخوانم: «آغاز کار خوب است، نخستین نتیجه گیری شما درست است. دنباله آن هم همین طور خوب پیش رفته ای. سطر بعد هم اشتباهی ندارد. خوب، درباره این سطر چه فکر می‌کنی؟». سرچشمme اشتباه در این سطر است و ... اگر دانش آموز خودش آن را کشف کند این شانس را خواهد داشت که چیزی یاد بگیرد، ولی اگر بالافاصله می‌گفتم: «این غلط است»، به احتمال زیاد، دانش آموز از من می‌رنجد و در عمل، از شنیدن سخنان من سرباز می‌زد و اگر بیش از اندازه

تکرار کنم: «این غلط است» دانش آموز از من متنفر می‌شود و در نتیجه همه تلاش‌های بعدی در مورد او به هدر می‌رود.

همکار عزیز از بیان جمله «اشتباه کرده اید»، پرهیز کنید. به جای آن بگویید: «در کل حق با شماست ولی...». باور کنید که این نه دورویی بلکه انسانیت است. ممکن است «قانون»^۴، شما را به این فکر انداخته باشد، ولی این توصیه را می‌توان و باید به طریقه‌های مختلف تکرار کرد:

با اشاره‌های خود دانش آموزان را راهنمایی کنید، ولی عقیده خود را، با زور به آنها تحمیل نکنید.

دو «قانون»^۵ و ۱، یک هدف را دنبال می‌کنند: تا آنجا که شرایط موجود آموزش اجازه می‌دهد، باید به دانش آموز امکان آزادی و ابتکار داد. معلم ریاضیات به دلیل کمی وقت غالباً وسوسه می‌شود که در جهت خلاف این «قانون» یعنی بر خلاف اصل آموزش فعال حرکت کند. گاهی برای رسیدن به جواب چنان شتاب می‌کند که دانش آموز فرصتی برای توجه و بررسی مطلب پیدا نمی‌کند. ممکن است به سرعت مفهومی را مطرح و یا قاعده‌ای را تنظیم کند بدون اینکه بحث کافی درباره آن شده باشد و در نتیجه بدون اینکه دانش آموز ضرورت این مفهوم یا قاعده را احساس کرده باشد گاهی ممکن است به اصطلاح مثل ماشین کار کند، یعنی از وسیله‌ای و امکانی استفاده کند (مثلاً، یک خط راست کمکی در شکل هندسی رسم کند) که مسأله را بلافاصله به نتیجه برساند، ولی این وسیله طوری باشد که دانش آموز هرگز در زندگی خود با آن مواجه نشده باشد و آدمی چگونه می‌تواند درباره چنین حیله‌ای که همچون بالای آسمانی و به طور ناگهانی بر او نازل شده است، بیندیشد؟

به دانش آموزان امکان بدهید، پرسش‌های خود را مطرح کنند و یا خودتان پرسش‌هایی را مطرح کنید که زبان حال آنها باشد. این امکان را بوجود آورید که دانش آموزان، به پرسش‌ها پاسخ بدهند و یا خودتان به انها پاسخ بدهید منتهی به صورتی که بتواند معرف پاسخ دانش آموزان شما باشد. در هر حالتی از طرح پرسش‌هایی که هرگز به ذهن کسی نمی‌رسد و از آن جمله به ذهن خود شما، پرهیز کنید.

چرا چشم پوشی یک استراتژی مدیریتی قوی در کلاس درس است؟

کینه‌ورزیدن نسبت به دانش‌آموزان مشکل‌دار کار ساده‌ای است. این کار، امری طبیعی است و زمانی رخ می‌دهد که کسی ما را عصبانی می‌کند و یا به اطرافیان ما آسیب می‌رساند.

کینه‌ورزیدن در ادامه‌ی غلیان خشم و احساس شکست روی می‌دهد و این زمانی است که دانش‌آموزی مکرراً ارائه‌ی درس را برهم می‌زند، قدرت ما را به چالش می‌کشد و یا به تمسخر همکلاسی‌ها یش می‌پردازد.

اما در اینجا نکته‌ای وجود دارد:

تصمیماتی که شما در ثانیه‌های آغازین پس از عصبانیت می‌گیرید به دو شیوه تقسیم می‌شود؛ آنهایی که باعث مشاجره می‌شوند و آنهایی که باعث خروج از این موقعیت می‌شوند.

برای اینکه موثر عمل کنید) نه اینکه فقط بی‌ادبی را در آن لحظه مهار کنید؛ یعنی اگر می‌خواهید احتمال تکرار این رفتار را کاهش دهید (شما به یک مکث نیاز دارید. نفس عمیق بکشید و به خودتان یادآوری کنید که احساسی عمل کردن، همیشه اشتباه است!

این کار را به طور مستمر انجام دهید و در موقع مناسب به آن بدرفتاری به نرمی پاسخ دهید؛ حتی با یک بی‌ محلی کردن.

این کار به مرور برایتان آن چنان عادی و ریشه دار می‌شود که یک درنگ کوتاه برایتان کافی خواهد بود.

شکست و عصبانیت نه به آسانی محو و نه به سادگی درونی می‌شود اما می‌توان از شدت آنها به مقدار زیادی کاست.

اگر به نقشه‌ی مدیریتی کلاس اجازه دهید کارش را انجام دهد هدف مطلوب را تحقق می‌بخشد، فشار کار را از روی شما بر می‌دارد و کلاس شما به طرز زیبایی عاری از تنفس و تنفس خواهد بود و دست شما را در بخشیدن اشتباهات دانش‌آموزان باز خواهد گذاشت.

همان‌طور که می‌بینید چشم‌پوشی به شکل کامل ، به عنوان راه حلی برای تمام بدرفتاری‌های گذشته‌ی دانش‌آموزان ، در هر سطحی که بوده و باشد ، می‌تواند یک رویکرد قدرتمند مدیریتی کلاس باشد .

چشم‌پوشی قادر است از تلخی‌ها بکاهد ، دیوارهای بلند بی‌اعتمادی را از میان بردارد و دانش-آموزان بسیار چالش برانگیز کلاستان را به دانش‌آموزانی عادی تبدیل کند .

چشم‌پوشی باعث می‌شود شما وقارتان را حفظ کنید. به عبارت دیگر ، این امر به شما اجازه می‌دهد که استانداردهای بالاتری از رفتار را از دانش‌آموزانتان بخواهید ، بدون اینکه منجر به اختلاف نظر و دلخوری شود . پس دانش‌آموزانتان شمارا دوست خواهند داشت و به شما احترام می‌گذارند .

با وجود اینکه چشم‌پوشی به عنوان یک ضد استرس چشمگیر عمل می‌کند ولی این کار تصمیمی نیست که شما یک تنه آن را اتخاذ و اجرا کنید . شما باید این تصمیمات و اجرای آن را با مشارکت دانش‌آموزانتان انجام دهید .

شما باید از طریق لبخندهای کوچک و روی باز و سخنان زیبا به آنها نشان دهید که هر روز ، روز جدیدی است و اشتباوهای گذشته‌ی آنها برای همیشه فراموش شده است . از دانش‌آموزان چالش برانگیز با سخنان پرمهر استقبال کنید، بدون هیچ قید و بندی با آنها مصاحبت کنید و این کارهای ساده قدرت زیادی دارند .

چشم‌پوشی همه جانبه که کامل و آزادانه و بدون هیچ انتظار و توقعی در ازای آن باشد ، می‌تواند به عنوان عامل تقویت‌کننده‌ی کلاس درستان مورد استفاده قرار گیرد. به تدریج با تثبیت کردن یک رویکرد سیستماتیک و آرام در برخورد با بدرفتاری ، شما می‌آموزید که گذشت کنید ، زیرا که این امر حق کلاس شماست !

این حق شما و حق طول عمر حرفه‌ای شماست. همچنین این کار حق دانش‌آموزانی است که به آنها برچسب دانش‌آموزان مشکل‌دار خورده است . همچنین چشم‌پوشی یک هدیه برای خانه‌ی شماست. آنچه که شما در ازای آن دریافت می‌کنید ، دیدتان را به زندگی در هر روزی که از خواب بیدار می‌شوید عوض می‌کند....

اشاراتی کوچک از قدردانی و سپاس..

احساس رضایت از دانستن اینکه شما کار متفاوتی انجام می‌دهید...

و درس هایی که زندگی به ما یاد می‌دهد، درس هایی سرشار از جاودانگی ...

گرفته شده از سایت: Michael Linsin نوشته شده توسط Smart Classroom Management

ترجمه از انگلیسی: رزگار رحمانی

مرواری بر روش‌های تدریس

از مراحل مهم طراحی آموزشی، انتخاب روش تدریس است. معلم بعد از انتخاب محتوى و قبل از تعیین وسیله، باید خط مشی و روش مناسب تدریس خود را انتخاب کند. به مجموعه تدبیر منظمی که برای رسیدن به هدف، با توجه به شرایط و امکانات اتخاذ می‌شود "روش تدریس" گویند.

انواع گوناگونی از روش تدریس وجود دارد که شماری از آن‌ها عبارتند از: نمایشی، پرسش و پاسخ، ایفای نقش، گردش علمی، ساخت گرایی، اکتشافی و....

در هر شماره برآمیم که یاکی از این روش‌های تدریس آشنا شویم به این امید که مفید واقع شود.

الگوی تدریس بارش مغزی

روش بارش مغزی هم از سوی متخصصان آموزش و پرورش و هم از سوی متخصصان آموزش خلاقیت به عنوان روش تدریس حل خلاق مسائل معرفی شده است و یافته‌های پژوهشی زیادی اثربخشی آن را بر روی پرورش مهارت‌های حل مساله دانش آموزان به اثبات رسانده‌اند.

آموزش دادن دانش آموزان با روش بارش مغزی حل مساله را به نحو خلاقانه‌ای در آنان بالا می‌برد. "روش بارش مغزی می‌تواند به عنوان وسیله‌ای برای یادآوری مفاهیم و اصول مورد نیاز برای حل مساله به یاد گیرنده‌گان کمک می‌کند." . بارش مغزی در تدریس و یادگیری کارکردهای مفیدی نشان می‌دهد و به تسهیل برقراری ارتباط بین راه حل‌ها و ایده‌ها می‌انجامد.

در گروه‌های بارش مغزی، مشارکت اعتلا می‌یابد، انتقاد و ایرادگیری کاهاش می‌یابد، حمایت اجتماعی افزوده می‌شود و توانایی دانش آموزان برای "انتقال" اطلاعات برای حل مساله

تعیین شده، افزایش و بهبود می‌یابد. یعنی دانش آموز به راحتی می‌تواند اطلاعات ذخیره شده در حافظه بلند مدت خود را بازیابی کرده و برای حل مساله به کار گیرد. روش تدریس بارش مغزی در عمل به تفکر واگرا و حل مساله خلاق یاری می‌رساند. این روش اعتماد به نفس فراگیران را افزایش داده و باعث می‌شود تا فراگیران به یک خودباوری مثبتی نایل شوند. خودباوری احتمالاً اثرگذارترین حالت بر تمام رفتارهای انسانی است. با اطمینان می‌توان گفت بدون خودباوری و بدون داشتن اعتماد به نفس و شناخت کافی از خود و بدون باور کردن توانایی هایمان برای انجام عملی خاص نمی‌توانیم آن عمل را چه عملکرد عاطفی باشد و چه شناختی، با موفقیت به انجام بررسانیم. همچنین کلاس درس از حالت تکراری بودن خارج می‌شود و تنوع و رفع خستگی و ایجاد شادی و نشاط را به دنبال دارد. ضمناً "برای ایجاد این گونه فضا در محیط کلاس نیاز به کمی صبر و حوصله و تحمل سروصداست که البته می‌توان فضا را هم عوض کرد، نمازخانه و یا کتابخانه مدارس برای این کار می‌تواند فضای خوبی باشد.

بارش مغزی

تکنیکی مبنی بر مذاکره تحت عنوان (brain stroming) به معنای بارش مغزی وجود دارد؛ به این صورت که همه افراد دورهم می‌نشینند و در مورد یک موضوع، به بحث و مناظره می‌پردازند و هر فرد، موردی و یا راه حلی به ذهنش رسید به جمع مطرح می‌کند. همه می‌توانند صحبت کنند. معلم که نقش هدایتگر جمع را به عهده دارد، همه مطالب و صحبتها را یادداشت می‌کند. به این ترتیب با یک مشارکت گروهی و تلنبار کردن افکار روی هم در یک جمع می‌توان راه حل‌هایی برای مشکلات پیدا کرد. علاوه بر آن چون همه باید در بحث شرکت کنند، خود موجب افزایش خلاقیت می‌شود.

موضوعات قابل طرح در این تکنیک می‌تواند هر موضوعی که به نظر شاگردان جالب به نظر می‌رسدرا شامل شود، حتی در مورد معضلات اجتماعی مانند دفع درست زباله، صرفه جویی در آب و بسیاری از مشکلات فردی و اجتماعی، اتفاقاً بسیاری از اوقات، دانش آموزان راهکارهایی را ارائه می‌دهند که ممکن است به فکر دیگر افراد جامعه نرسد؛ چرا که افکار ما اغلب قالب ریزی شده و یک سمت و سوی مشخص پیدا کرده است. ولی ذهن آنها هنوز شفاف است و می‌تواند راههای جدیدی را نشان دهد.

بارش مغزی یکی از شناخته شده ترین شیوه های برگزاری جلسات همفکری و مشاوره بوده و کاربرد جهانی دارد. این روش دارای مزایا و ویژگیهای منحصر به فرد است. در واقع بسیاری از تکنیکهای دیگر منشعب از این روش است.

این روش توسط الکس اسبورن در سال ۱۹۸۸ معرفی شد. در آن زمان بنیاد فرهنگی اسبورن این روش را در چندین شرکت تحقیقاتی، بازرگانی، علمی و فنی برای حل مشکلات و مسائل مدیریت به کار گرفت. موفقیت این روش در کمک به حل مسائل آن چنان بود که ظرف مدت کوتاهی به عنوان روشی کارآمد شناخته شد. فرهنگ لغت " وبستر " تعریف بارش مغزی را چنین بیان می‌دارد: تکنیک برگزاری یک کنفرانس که در آن سعی گروه بر این است تا راه حل مشخص را بیابد. در این روش همه نظرات در جمع بندی مورد استفاده قرار می‌گیرند. روش بارش مغزی امروزه یکی از متداول ترین روش‌های تصمیم گیری گروهی بوده و موجب کسترش و تحول بسیاری از روش‌های مرتبط و مشابه شده است. دانشمندان زیادی از جمله اسبورن، کال و همکاران، بوچارد، گچار و همکاران، دلگ و همکاران، لوئس و نگاندی و سیج در کتابهای خود به این روش پرداخته اند و برای ارتقاء آن کوشیده اند.

قواعد بارش مغزی :

اسبورن عنوان می‌دارد پیشنهاد ایجاد شده در ذهن یک فرد عادی در گروه، ۲ برابر پیشنهاد ایجاد شده در حالت انفرادی است. در صورتی که قواعد و مقررات مشخصی برای جلسات بارش مغزی در نظر گرفته و رعایت شود، این روش بسیار کارآمدتر خواهد شد. بارش مغزی بر دو اصل و چهار قاعده اساسی استوار است.

اصل اول مبتنی بر تنوع نظرات است. تنوع نظرات، آن بخش از مغز را که به خلاقیت مربوط است، فعالتر می‌کند تا بر تفکر قضاؤی (THINKING JUDGMENTAL) خود قایق آید. تفکر قضاؤی در واقع به معنی ارزیابیها و نظرات تکمیلی نسبت به مطلب مطرح شده است. به این منظور بعد از آنکه تمامی پیشنهادها جمع آوری شد، بررسی و ارزیابی پیشنهادها صورت می‌گیرد.

اصل دوم کمیت، فزاینده کیفیت است. یعنی هر چه تعداد پیشنهادها بیشتر شود، احتمال رسیدن به یک راه حل بهتر افزایش می‌یابد.

چهار قاعده اساسی بارش مغزی :

۱. انتقاد ممنوع: این مهمترین قاعده است و با توجه به این که در جریان بارش فکری افراد اندیشه‌های غلط یا صحیح خود را ارائه می‌دهند، هر گونه انتقاد یا اعتراض، روند فعالیت را کند می‌کند و فکر آنان را به جای تفکر در مورد موضوع مورد نظر به سوی انتقاد و حتی واکنش در مقابل انتقاد سوق می‌دهد و چه بسا به مشاجره منتهی شود.

۲. اظهار نظر آزاد و بی‌واسطه: این قاعده برای جرأت بخشیدن به شرکت کنندگان برای ارائه پیشنهادهایی است که به ذهن آنها خطور می‌کند، بعبارت دیگر در یک جلسه بارش مغزی، تمام اعضا باید جسارت و شهامت اظهار نظر را پیدا کرده باشند، بتوانند پیشنهاد و نظر خود را بیان کنند. هر چه پیشنهادها جسورانه تر باشد نشان دهنده اجرای موفق تر جلسه است، لذا قضاؤت و ارزشیابی در مورد اندیشه و فکر اعضا ممنوع است، زیرا که هم مقدار زیادی از وقت جلسه تلف شده و فکر اشخاص را منحرف می‌کند. در نتیجه، فرصت تفکر و بارش فکری کاهش می‌یابد.

۳. تأکید بر کمیت: هر چه تعداد نظرات بیشتر باشد، احتمال وجود پیشنهادهای مفید و کارسازتر در بین آنها بیشتر می‌شود. موفقیت اجرای روش بارش مغزی با تعداد پیشنهادهای مطرح شده در جلسه رابطه مستقیم دارد. در این روش این گونه عنوان می‌شود که هر چه تعداد پیشنهاد بیشتر باشد، احتمال وجود طرح پیشنهاد کیفی بیشتر است.

۴. تلفیق و بهبود پیشنهادها: اعضا می‌توانند علاوه بر ارائه پیشنهاد، نسبت به بهبود پیشنهاد خود اقدام کنند. روش بارش مغزی این امکان را به اعضاء می‌دهد که پس از شنیدن پیشنهادهای دیگران پیشنهاد اولیه بهبود داده شود. آنها همچنین می‌توانند پیشنهاد خود را با چند پیشنهاد دیگر تلفیق کرده و پیشنهاد بهتر و کاملتری را به دست آورند..

نتایج تحقیقات در خصوص روش بارش مغزی را به صورت زیر می‌توان خلاصه کرد:

۱. آموزش از طریق بارش مغزی، توانایی حل مساله را در افراد افزایش می‌دهد.
۲. روش بارش مغزی بیشتر از روش‌های مرسوم آموزشی، به ایجاد عقاید و اندیشه‌های آفریننده منجر می‌شود.

۳. کوشش برای جهت دادن هر چه بیشتر به پاسخ سؤالات طرح شده، به افزایش پاسخ‌های آفریننده می‌انجامد.

۴. دانش آموزانی که دوره‌های مربوط به حل مسائل به روش بارش مغزی را می‌گذرانند، در آزمون‌های آفریننده‌گی گیلوفورد نمره‌های بیشتری می‌گیرند.

مراحل روش بارش مغزی :

الف) خلاقیت و تولید اندیشه

فعالیت افراد گروه در جلسه بارش فکری، با هدایت و راهنمایی مقدماتی مسئول جلسه شروع می‌شود. با این نوع سازماندهی، افراد اندیشه‌ها و نظریات خود را بیان می‌دارند و منشی تمام آنها را ثبت می‌کند.

رعایت قوانین برای اجرای این قسمت ضروری است. در حقیقت، فعال‌ترین بخش این روش، اجرا و کنترل همین جلسه خلاقیت است که شخص اندیشه‌ای تولید می‌کند و تولیدات خود را در ضمن یک تفکر خلاق بیان می‌دارد.

راهبردهای مرحله اول :

۱. بیان و تقویم موضوع جلسه به وسیله رئیس جلسه.

۲. اعلام وظایف اعضا، منشی و مشاهده کنندگان به وسیله رئیس جلسه.

۳. بیان قوانین جلسه به وسیله رئیس جلسه.

۴. شروع جلسه بارش مغزی و ارائه نظرات به صورت چرخشی و نوبتی.

۵. ثبت نظریات و آرای بیان شده در حین اجرای جلسه به وسیله منشی.

ب) قضاوت و ارزشیابی :

پس از این که مرحله تولید اندیشه‌ها در مدت معینی صورت گرفت، طبیعی است که تعداد زیادی نظریه و طرح به دست می‌آید. در مرحله دوم، این مجموعه پالایش می‌شود و نظریات مشابه و نامناسب حذف خواهد شد، سپس مشاهده گران و اعضای اصلی جلسه بارش مغزی، این

نظریات را مورد بررسی و ارزشیابی قرار می‌دهند و در نهایت، تعدادی نظریه یا طرح بصورت پیشنهاد و دست آورده اصلی جلسه اعلام می‌شود.

مزایا و معایب :

. مزایای این روش عبارتند از :

۱. با توجه به اصل هم افزایی باعث می‌شود خلاقیت گروهی موثر از خلاقیت فردی عمل کند.

۲. با این روش، در مدت زمان نسبتاً "کوتاه‌ی" شمار زیادی پیشنهاد حاصل می‌شود.

معایب و نقایص این روش عبارتند از :

۱. ممکن است ایجاد شرایط برای اظهار نظر آزاد و بی‌واسطه دشوار باشد.

۲. گروه معمولاً "تحت فشار اکثریت قرار گرفته و موجب می‌شود فرد با نظر اکثریت موافقت کند، حتی اگر قویاً" احساس کند که نظر اکثریت اشتباه است.

۳. اکثر اوقات تمایل گروه بر حصول یک توافق است، تا دستیابی به پیشنهادهای متنوعی که به خوبی مورد بررسی قرار گرفته باشند. در واقع این حرکت در حال حاضر به خاطر ساختار جلسات، بصورت عادت درآمده است.

۴. هنگام بارش مغزی، اغلب افراد مواردی بدیهی یا ایده‌آل را پیشنهاد می‌کنند و این از تلاش آنها برای بحث بیشتر و در نتیجه ارائه پیشنهاد خلاق می‌کاهد.

۵. ماهیت تنوع گرای بار مغزی، خود به خود مسبب افزایش پیشنهادها می‌شود، ولی اصلاح و پالایش ساختاری پیشنهادها را در بر ندارند.

۶. اگر گروه از یک رئیس جلسه خوب و با تجربه برخوردار نباشد، ممکن است برخی از افراد جلسه را، بطور کامل تحت الشعاع خود قرار دهند. لذا رئیس جلسه باید وقت را با توجه به تعداد شرکت کنندگان تنظیم کرده و از ابراز توضیحات اضافی توسط شرکت کنندگان بکاهد و فرصت را به نفر بعدی بدهد.

۷. اجرای موفقیت آمیز این روش مستلزم شناخت قبلی افراد از مساله است.

۸. در این روش، بهبود مرحله به مرحله "تدریجی" پیشنهادها کمتر مشاهده می‌شود.

۹. گاهی اوقات این روش، به مسائل نسبتاً "ساده و پیش پا افتاده محدود شده و باعث می‌شود که روش ارائه شده برای حل مسائل کلی، پیچیده شده و کارآیی کافی را نداشته باشد. اینجا هم باید مدیر جلسه بطور صریح و واضح تذکر لازم را گوشزد کند و از بحث های انحرافی افراد را بر حذر دارد.

۱۰. برای بعضی افراد، پیروی از قواعد این روش، یا ارائه پیشنهاد های متنوع مشکل است.

کمبود آهن و تاثیر آن بر یادگیری دانش آموزان

در سال ۱۹۹۱ فردی به نام تولج تحقیقاتی پیرامون ارتباط میان بهداشت و تغذیه و یادگیری فعال در کودکان انجام داد. کلیه تحقیقات وی مؤید آن بود که کودکان برخوردار از بهداشت و تغذیه مطلوب دارای بهره هوشی و آمادگی یادگیری به مراتب بیشتری نسبت به کودکانی بودند که بهداشت و تغذیه مناسبی نداشتند.

یکی از عمدۀ ترین مشکلات تغذیه‌ای دانش آموزان کشور ما سوء تغذیه ناشی از کمی دریافت پروتئین و انرژی، کمبود ید، کمبود آهن و کم خونی ناشی از آن است.

کمبود آهن و کم خونی ناشی از آن در سنین بلوغ کاهش سرعت رشد ضریب هوشی و قدرت یادگیری را به دنبال دارد. وزارت بهداشت در گزارشی تغییرات رفتاری مثل خستگی و بس تفاوتی، افزایش ابتلا به بیماریها و افزایش غیبت از مدرسه را از عوارض فقر آهن اعلام کرد. در این مقاله سعی بر آن است که به بررسی علل کمبود آهن و تاثیر آن بر میزان یادگیری دانش آموزان پرداخته و راهکارهایی در جهت حل این مشکل ارائه نماید.

کمبود آهن و کم خونی ناشی از فقر آهن چیست؟

اگر برای ساختن گلbulهای قرمز خون، آهن به مقدار کافی در دسترس نباشد، ابتدا فرد از ذخایر آهن بدن خود استفاده می‌کند، سپس در صورت ادامه کمبود ذخایر آهن بدن کاهش می‌یابد. اگر کمبود آهن ادامه یابد ذخایر آهن بدن تخلیه می‌شود و کم خونی فقرآهن بروز می‌کند. آهن اساسی‌ترین ماده اولیه برای ساختن گلbulهای قرمز خون است.

البته علاوه بر آهن مواد مغذی دیگری هم مثل اسید فولیک، ویتامین B6، ویتامین B12، ویتامین C، و پروتئین برای خون سازی لازم است که باید از طریق رژیم غذایی روزانه تامین شود.

علایم کم خونی فقر آهن

خستگی، ضعف و رنگ پریدگی از علایم اصلی فقرآهن است. علایم با شیوع کمتر عبارتند از: التهاب زبان، غش، حالت تنگی نفس، تند شدن ضربان قلب، احساس ناراحتی در شکم، علاقه شدید به خوردن یخ، استعداد ابتلا به عفونت، بی اشتهایی. موارد کم خونی فقر شدید آهن با تنگی نفس و تپش قلب و ورم قوزک پا همراه است.

میزان شیوع کم خونی فقر آهن در بین دانش آموزان

خوشبختانه در کشور ما در طی سالیان اخیر، در این زمینه تحقیقات خوبی صورت گرفته است و نتایجی هم که از این تحقیقات که عمدتاً در دانشگاه‌های علوم پزشکی صورت می‌گیرد نتایج نسبتاً همگنی را نشان می‌دهد.

برای مثال در تحقیقی که در شهر یزد بر روی دانش آموزان دختر این شهر صورت گرفته است میزان شیوع بیماری را $9/3$ درصد نشان می‌دهد.

در تحقیق دیگری که بر روی دانش آموزان دبیرستانی شهر ایلام صورت گرفته است $12/1$ درصد دختران و $9/2$ درصد پسران به فقر آهن مبتلا بوده‌اند.

نتایج تحقیقات دیگر نیز عموماً از شیوع حدود 14 درصدی جامعه دانش آموزی کشور به کم خونی فقر آهن حکایت می‌کند. نکته مشترک در تمامی این آمارها از شیوع بیشتر فقر آهن در بین دانش آموزان دختر نسبت به پسران حکایت می‌کند.

عوارض فاشی از کم خونی فقر آهن در دانش آموزان

آهن کافی برای حفظ سلامت، رشد مطلوب و فراهم ساختن زمینه مناسب برای یادگیری در دوران تحصیل ضروری است. اگر چه کمبود آهن می‌تواند در تمام مراحل زندگی سبب کاهش قدرت ادراک و یادگیری گردد ولی اثرات نامطلوب کم خونی در دوران شیرخوارگی و در اوایل کودکی غیر قابل جبران است. کم خونی فقر آهن در کودکان زیر ۲ سال و کودکان سنین مدرسه با تاخیر رشد همراه است. کم خونی فقر آهن در دانش آموزان موجب کاهش قدرت یادگیری می‌شود. ضریب هوشی این کودکان هتا ۱۰ امتیاز کمتر از حد طبیعی برآورد شده است. همچنین در این کودکان میزان ابتلا به بیماریهای عفونی بیشتر است زیرا سیستم ایمنی آنان قادر به مبارزه با عوامل بیماریزا نیست. کودکان و دانش آموزانی که دچار کم خونی فقر آهن هستند همیشه احساس خستگی و ضعف می‌کنند. این افراد اغلب از ورزش و فعالیت‌های بدنی دوری می‌کنند و یا در هنگام ورزش خیلی زود خسته می‌شوند. در این افراد تغییرات رفتاری به صورت بی‌حواله و بی‌تفاوت مشاهده می‌شود. کم خونی فقر آهن به علت تاثیر بر قدرت یادگیری و کاهش آن، افت تحصیلی دانش آموزان را به همراه دارد.

علل ایجاد کم خونی فقر آهن در دوران مدرسه و بلوغ

در سنین مدرسه به دلیل رشد، بدن به آهن بیشتری نیاز دارد و مصرف ناکافی منابع غذایی حاوی آهن در این دوران منجر به کمبود آهن می‌شود. در دوران بلوغ به دلیل جهش رشد نیاز نوجوان به آهن بیشتر از دوران قبل است و در صورتی که از منابع غذایی حاوی آهن در برنامه غذایی روزانه به میزان کافی استفاده نشود نوجوان به سرعت در معرض خطر کمبود آهن و کم خونی ناشی از آن قرار می‌گیرد.

در دوران بلوغ، دختران علاوه بر جهش رشد و در نتیجه نیاز بیشتر به آهن، به علت عادت ماهیانه و از دست دادن خون، نسبت به کم خونی فقر آهن بسیار حساس تر و آسیب پذیرتر هستند و به این دلیل کم خونی فقر آهن در دختران نسبت به پسران شیوع بیشتری دارد.

پیشگیری و کنترل کم خونی فقر آهن

به طور کلی چهار روش اساسی پیشگیری از کم خونی فقر آهن عبارتند از:

۱-آهن یاری

آهن یاری عبارت است از توزیع قرص آهن در بین گروه‌های آسیب پذیر و در معرض خطر کم خونی فقر آهن.

در بسیاری از کشورها آهن یاری به دانش آموزان خصوصاً دختران، در زمرة اقدامات پیشگیری از کم خونی فقر آهن قرار دارد. در این روش، قرص توسط معلمان مدارس بین دانش آموزان توزیع می‌شود.

۲-آموزش تغذیه و ایجاد تنوع غذایی

در برنامه غذایی روزانه دو نوع آهن "هم" و "غیر هم" وجود دارد. آهن "هم" در گوشت رمز مرغ، ماهی و جگر وجود دارد. آهن "غیر هم" در غذاهای گیاهی مانند غلات، حبوبات، سبزیجات، مغزها (پسته، بادام، گرد و فندق) و انواع خشکبار (برگه هلو، زرد آلو، انجیر و کشمش) وجود دارد.

آهن غذاهای حیوانی از قابلیت جذب بسیار بالایی برخوردار است و به میزان ۲۰ تا ۳۰ درصد جذب می‌شود. در حالی که آهن غذاهای گیاهی به میزان ۳ تا ۸ درصد جذب می‌شود و جذب آن بستگی به وجود عوامل کاهش دهنده و افزایش دهنده جذب آهن دارد. آهن موجود در زرده تخم مرغ نیز از قابلیت جذب کمی برخوردار است. گوشت قرمز، مرغ و ماهی افزایش دهنده جذب آهن هستند. این مواد ارزش غذایی دوگانه دارند. از یک سو دارای آهن "هم" هستند و از سوی دیگر موجب افزایش جذب آهن "غیر هم" که در منابع گیاهی موجود است می‌شوند.

یعنی اگر حتی اگر مقدار کمی گوشت در غذا وجود داشته باشد آهن موجود در آن موجب افزایش جذب آهن "غیر هم" از مواد گیاهی می‌شود.

ویتامین C که در سبزی‌ها و میوه‌های تازه و خام وجود دارد یکی دیگر از افزایش دهنده‌های جذب آهن می‌باشد. از طریق مصرف مقداری سبزی خوردن، پیاز و انواع سالاد همراه با آبلیمو جذب آهن غذاهای گیاهی افزایش می‌یابد.

اساس آموزش تغذیه برای پیشگیری از کم خونی فقر آهن بر این اصل استوار است که در وعده‌های غذایی، افزایش دهنده‌های جذب آهن و هم چنین آهن "هم" مصرف شود و یا اینکه از مصرف کاهش دهنده‌های جذب آهن مانند چای همراه با غذا و یا بلافاصله پس از آن خودداری شود.

۳-کنترل بیماری‌های عفونی و انگلی

ابتلا به بیماری‌های عفونی موجب کاهش اشتها شده و در نتیجه دریافت مواد مغذی از جمله آهن کاهش می‌یابد.

از سوی دیگر، بیماری‌های عفونی در جذب و استفاده بدن از مواد مغذی اختلال ایجاد می‌کند و درمان به موقع و مناسب می‌تواند دوره عفونت و شدت آن را کاهش دهد. رعایت اصول بهداشت فردی از جمله شستن دست‌ها با آب و صابون قبل از تهیه و مصرف غذا و پس از اجابت مزاج به منظور جلوگیری از ابتلا به الودگی‌های انگلی از دیگر اقداماتی است که در آموزش دانش آموزان باید مورد تأکید قرار گیرد.

۴-غنسی سازی مواد غذایی

غنسی سازی مواد غذایی با آهن یکی از روش‌های عمدۀ و مؤثر برای کاهش کمبود آهن و کم خونی فقر آهن در جامعه می‌باشد. در این روش آهن را به مقدار معینی به مواد غذایی اصلی که غذای عمدۀ مردم است و هر روز مصرف می‌شود اضافه می‌کنند.

نان یکی از مواد غذایی است که کشورها از سالیان پیش اقدام به غنسی سازی آن با آهن و سایر املاح و ویتامین‌ها نموده اند. برخی از کشورها مواد غذایی دیگری نیز مانند بیسکویت، کیک، کلوچه و سایر مواد غذایی که توسط کودکان و دانش آموزان مصرف می‌شود را با

آهن و مواد مغذی دیگر غنی کرده اند. توزیع نان غنی شده در بین دانش آموزان کشورمان از جمله اقدامات مثبتی است که در این راستا صورت گرفته است.

مطالعات انجام شده در کشورهایی که برنامه غنی سازی را اجرا کرده اند حاکی از کاهش شیوع قابل ملاحظه کم خونی فقر آهن در بین دانش آموزان می باشد.

درمان کم خونی فقر آهن در دانش آموزان

مهمترین قسمت درمانی کم خونی فقر آهن تصحیح یا رفع علت زمینه ساز است. در وهله اول باید دانش آموزان مبتلا و مستعد بیماری را شناسایی کرد. استفاده از روش درمان خوراکی یک ماهه با سولفات فروس می تواند در اصلاح و بهبودی فقر آهن بسیار مؤثر باشد. یافته های بسیاری از پژوهش ها حاکی از آن است که تشویق خانواده ها به انتخاب ومصرف غذاهای غنی ولی ارزان از نظر منابع آهن می تواند در پیش گیری از کمبود آهن در بین دانش آموزان بسیار مؤثر باشد. بنابراین جهت پیشگیری از کمبود آهن باید برنامه های غذایی با توجه به خصوصیات و وضعیت اجتماعی، اقتصادی خانواده ها و منابع غذایی قابل دسترسی محلی در جوامع مختلف طراحی، اجرا و در اختیار خانواده ها قرار بگیرد.

به نظر بسیاری از کارشناسان ساده ترین و کم هزینه ترین راه حل پیشگیری، یعنی آموزش به دانش آموزان و اولیای آن ها از طریق مدارس است. خصوصاً در مناطق روستایی می توان با هماهنگی با مسئولان بهداشت هر چند مدت یک بار جلساتی جداگانه با دانش آموزان و اولیای آن ها برگزار کرد تا اولاً دانش آموزان مبتلا، تشخیص و مداوا شوندو ثانیاً با آموزش دانش آموزان و اولیای آن ها، میزان شیوع فقر آهن را در میان دانش آموزان کاهش داد تا از هزینه های مادی و معنوی ناشی از فقر آهن که به جامعه تحمیل می شود تا حد امکان اجتناب کرد.

از جمله توصیه هایی که به دانش آموزان میتوان کرده عبارتند از:

- ۱- در برنامه غذایی روزانه از مواد غذایی حاوی آهن مثل انواع گوشت (قرمز، مرغ، ماهی، اجکر، حبوبات (عدس، لوبیا) و سبزی های سبز تیره (اسفناج، جعفری و...). بیشتر استفاده کنند.

۲- همراه با غذاها سبزی‌های تازه و سالاد(گوجه فرنگی، فلفل دلمه ای، کلم، گل کلم و...) مصرف نمایند.

۳- در میان وعده‌ها به جای استفاده از تنقلات غذایی کم ارزش از انواع خشکبار و انواع مغزها استفاده نمایند. از نوشیدن چای و قهوه یک ساعت قبل و دو ساعت بعد از صرف غذا خودداری نمایند.

۴- اگر خیلی زود خسته می‌شوند و یا قدرت تمرکز و یادگیری آن‌ها کم شده است ممکن است دچار کمبود آهن باشند. در این صورت باید به پزشک مراجعه کرده تا در صورت کمبود آهن اقدامات لازم صورت گیرد.

نتیجه گیری و پیشنهادات

کم خونی فقر آهن در دانش آموزان موجب کاهش ضریب هوشی، خستگی و... می‌شود که حاصل آن افت شدید تحصیلی و لطمه به نظام آموزشی کشور است. برای رفع این مشکل پیشنهاد می‌شود که با همکاری شبکه‌های بهداشت دانش آموزان مشکل دار شناسایی و درمان شوند و هم چنین به دانش آموزان و اولیای آن‌ها یادداوه شود که چگونه با رعایت نکات تغذیه‌ای ساده، می‌توان از کم خونی فقر آهن جلوگیری کرد.

تهیه و تنظیم: رزگار رحمانی

سلامت

سنگ‌های کلیه را با ورزش خرد کنید

به همه‌ی افراد توصیه می‌شود برای جلوگیری از سنگ سازی کلیه‌های خود در منزل نرمش‌های خاص انجام دهند. البته این نرمش‌ها برای ورزشکاران نیز ضرورت دارد.

ابتدا روی زمین دراز کشیده و دست‌های خود را صاف و کشیده در بالای سرتان قرار بدهید، سپس غلت زده و از یک پهلو به روی شکم خوابیده و این کار را در جهت مخالف نیز تکرار کنید. البته این غلت می‌تواند کامل نباشد تا فرد دچار سرگیجه نشود. چنین نرمش‌هایی برای همه‌ی افراد به ویژه بیماران سنگ ساز مفید است و ادامه‌ی این کار باعث می‌شود رسوبات بیشتری از کلیه‌ها دفع شود. در ورزش‌های دیگری مانند: شنا کردن در آب، ژیمناستیک، یوگا، پیلاتس و هر ورزش دیگری که شکم با زمین تماس دارد، همین خاصیت وجود دارد.

نکته‌ی جالب توجه دیگر در باره‌ی فواید نماز خواندن است. افرادی که نماز مستحبی بیشتری می‌خوانند و سجده‌ها و رکوع‌های طولانی تری دارند، کمتر دچار سنگ سازی کلیه‌ها می‌شوند. این موضوع برای قرار گرفتن فرد در حالت خاص است که باعث خروج آسان رسوبات از کلیه‌ها می‌شود. دفع سنگ‌های کلیه روش‌های مختلفی دارد و دفع اندازه‌های بزرگ‌تر به روش‌های کلینیکی و پزشکی صورت گیرد. سنگ‌های کلیه ممکن است انسدادی یا غیر انسدادی باشند. اگر سنگی انسداد ایجاد کند، معمولاً با درد بسیار زیادی همراه است. در باره‌ی سنگ‌های کوچک‌تر زمانی که اندازه‌ی آن حدود شش تا هفت میلی‌متر است، غلت زدن روی زمین به دفع سنگ کمک می‌کند. تاکید می‌شود هنگام دفع این گونه سنگ‌ها از مسکن‌هایی که مخدراً دارند یا شل‌کننده‌ی عضلات هستند استفاده نکنید. این قرص‌ها باعث به تعویق افتادن دفع سنگ می‌شوند. ناگفته نماند برای درمان سنگ‌هایی که در حال قرار می‌گیرند طناب زدن نیز راهکار مناسبی است. اگر افراد سالم و بیمار به همه‌ی توصیه‌هایی که تا کنون گفته شد، توجه ویژه‌ای داشته باشند، دیگر کسی از درد سنگ کلیه رنج نمی‌برد و متholm هزینه‌های درمانی گزارف نخواهد شد.

مس و دانش قدیم

معروف است که پزشکان به کسانی که از درد مفاصل رنج می‌برند، داشتن یک دستبند مس را توصیه می‌کنند و دلیل این امر را هم کمبود یون‌های مسی در خون ذکر می‌کنند که با تماس دستبندهای مسی با پوست بخشی از این کمبود جبران شده و از درد مفاصل کاسته می‌شود. از سوی دیگر محققین، یکی از علت‌های بروز بیماری آلزیمر را رسوب یون‌های آلمینیوم در مغز عنوان می‌کنند.

تا چند دهه پیش، مردم کشور ما رسم داشتند برای پخت غذا مخصوصاً خورشت و آش از قابلمه‌های مسی استفاده می‌کردند و یک کفگیر آهنی داشتند به نام حسوم که موقع پخت غذا دائم درون آن قرار می‌گرفت ...

هیچ‌کس نمی‌دانست چرا باید این کفگیر درون قابلمه مسی قرار بگیرد، فقط می‌دانستند برای پخت غذا خیلی لازم می‌باشد.

داستان از این قراره که بدن (مخصوصاً مغزا) برای سلامت و نشاط و کنترل اسیدلاکتیک و کورتیزول به ۶ میلیارد یون مس نیاز دارد و به همین نسبت یون آهن.

کمبود یون مس باعث می‌شود شما دائم احساس رخوت و خواب آلودگی و کسالت کنید و مدام دهندره کنید. در ضمن هیچ کارخانه داروئی نمی‌توانه از یون یک عنصر برای شما قرص تهیه کنه ... و اونی که مثلاً به اسم قرص آهن به خورد شما می‌دهند شامل مولکول آهن هستش که برای بدن هیچ کاربردی نداره.

ولی تا اینجا بدونید که غذا موقع پخت در درون قابلمه مسی، از یون آزاد شده این ظرف استفاده می‌کند و در بدن شما فوق العاده احساس نشاط و انرژی ایجاد می‌کند که از اون دهندرگی و خمیازه و کسالت خبری نیست و باعث طول عمر مفید و سلامتی جسمی می‌شود.

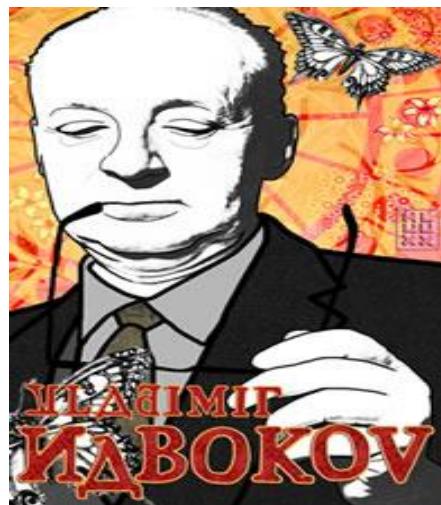
ولی یک دفعه توی دهه ۵۰ از این نون خشکی‌ها اومندند و داد می‌زدند (قابلمه مسی کفگیر آهنی خریداریم) و با یک قیمت مناسب این قابلمه‌ها را خریدند و به جاش قابلمه آلمینیومی می‌دادند که بهش می‌گفتند روحی. هیچ‌کس توی اون دهه نفهمید این همه قابلمه مسی کجا قراره بره؟

بعدش هم که الان ظرف‌های استیل و تفلون و این مزخرفات اومند که مدعی هستند غذا توش زود می‌پزه و به کف ظرف نمی‌چسبه. ولی مردم ما خبر ندارند که همین یون‌های مضر در این ظروف عامل سرطان هستند و به راحتی یون سرب و آلمینیوم و ... می‌تونند در جا، یک کودک ۶ ماهه را ظرف یک سال به بیماری‌های کمبود خونی و سرطان و یک فرد بزرگسال را در طی ۵ سال به بیماری‌های کبدی و خونی و طحال دچار کند و بعدش هم سرطان.

من به همه دوستان پیشنهاد می‌کنم حتماً برای پخت غذا (مخصوصاً غذاهای آبکی) از قابل‌مهم مسی و کفگیر آهنی استفاده کنند. حداقل برای یک بار هم شده تا ظرف سه روز اثر آن را روی بدن خودتون ببینید.

حالا جالبه توی شمال ایران موقع پخت خورشت (مخصوصاً فسنجهون) یک تیکه آهن یا نعل اسب می‌اندازند وسط خورشت تا حسابی رنگ بگیره ... این کار باعث آزاد شدن یون‌های آهن و سلامتی بدن می‌شود. اگر دقیق کنید مردم مازندران و گیلان تقریباً در حد صفر دچار بیماری‌های خونی و سرطان خون می‌شوند.

ادبیات

ناباکوف، حشره‌شناسی که نویسنده شد

فریبا حاج دایی

زمانی بر این باور بودم که نویسنده باید سردوگرم کشیده باشد. از رنج‌های مردمان فرودست بگوید، از صورتی چرکین و یقه‌ای پاره و کفسی کج و کوله، از شلواری بگوید که وصله‌های زیاد آن را بدل به لحافی چهل‌تکه کرده است. خلاصه فکر می‌کردم نویسنده باید دل خواننده را بسوزاند و عقلش را هوشیار کند تا شاید آن خواننده مفروض بتواند فکری برای محرومیت اکثریت بسی‌چیز و رفاه آن اقلیت بهره‌مند از همه چیز بکند.

اگر به دنبال چنین نویسنده‌ای هستید لطفاً کتاب‌های ولادیمیرناباکوف زاده ۱۸۹۹ در شهر سن پترزبورگ در روسیه را نخوانید که او هیج وقت از فقر ننوشته است. او از رنگ و رنگ حرف می‌زند، رنگ حروف و رنگ کلمات و این رنگ‌ها در ذهن مخاطب کلمه یا کلماتی را به وجود می‌آورد. ناباکوف از عشق می‌نویسد، نه از عشق در میان دو طبقه اجتماعی، او به تحلیل عشق اودیپی می‌پردازد. او جنبه طنزآمیز عشق در روابط زناشویی و همین‌طور تراژدی آن را بیان می‌کند. در داستان «شاه، بی بی، سرباز» جنیسیت و روح و روان آدم‌زاده زیر ذره‌بین ناباکوف قرار می‌گیرد و خواننده اگر از نوع «خواننده خوب» نباشد در بین چرخدنده‌های کلام نویسنده خردورخمیر می‌شود: «خواننده خوب کسی است که تخیل، حافظه خوب، فرهنگ لغات و کمی درک هنری داشته باشد. این درک را هر وقت که فرصتی پیش آید در خود پرورش می‌دهم و به دیگران هم پیشنهاد می‌کنم همین کار را بکنند. تصادفاً من کلمه خواننده را خیلی سهل‌انگارانه به کار می‌برم. عجیب است اما آدم نمی‌تواند کتاب را بخواند: فقط می‌تواند آن را بازخوانی کند. یک خواننده خوب، یک خواننده مهم، یک خواننده فعال و خلاق یک «بازخوان» است.»

بلشویک‌ها در روسیه خانواده مرفه و اشرافی ناباکوف را وادار به ترک کشور شوراهای کردند. ناباکوف تا ۱۹۲۲، در غیاب خانواده‌اش در روسیه شوروی ماند و بعد در کالج «ترنیتی» در «کمبریج» درس خواند و در فاصله ۱۹۲۳ تا ۱۹۴۰ داستان‌های بلند، کوتاه، نمایشنامه، شعر و آثار ترجمه به زبان روسی منتشر کرد و به عنوان نویسنده «مهاجر از روسیه شوروی» جای‌گاه برجسته‌ای یافت. در دانشگاه کرنل استاد ادبیات روسی شد و مقامش را تا دوران بازنیستگی در ۱۹۵۹ حفظ کرد.

«لویتا» و «داستان واقعی سbastین نایت» برایش آوازه‌ای جهانی آوردند. لویتا را ناباکوف در سال ۱۹۵۵ آفرید و استنلی کوبریک در ۱۹۶۲ آن را به تصویر کشید. برخی می‌گویند ساخت این فیلم در شهرت جهان‌گیر لویتا موثر بوده است که من چندان با این نظر موافق نیستم و فکر می‌کنم لویتا اثری است تعبیربردار و همین چند وجهی بودن آن است که به این حد خواندنی‌اش کرده. لویتا داستان سفری است طولانی و دشوار که نشان از سلوکی درونی نیز دارد. آدم‌های داستانی این کتاب تحت انقیاد صدا یا آکاهی راوی یا نویسنده نیستند و گفت‌وگویی دائمی بین گذشته و حال آن‌ها برقرار است. در یادداشت‌های هومبر، ناپدری و عاشق لویتا، «دنیای بهشت‌گونه گذشته» با «دنیای تلخ حال» در گفت‌وگو قرار می‌گیرند. شخصیت لویتا هم دولحنی است: یکی لویتای شاد و با انرژی مورد نظر هومبر و دیگری لویتای غمگین و افسرده. که لویتای واقعی است. این هم زیستی منجر به برخورد دنیای تک گویانه خارج، که از طریق هومبر خلق شده با دنیای گفت‌وشنودی لویتا می‌شود. تمام رمان را هومبر به صورت یادداشت‌هایی در زندان

من نویسد، هومبر به دلیل کشتن «کلر کیلتی»، به زعم هومبر ربانده‌لویتا، محکوم به اعدام شده است.

شروع «داستان واقعی سbastien نایت» این چنین است: «سباستین نایت در سویکم دسامبر ۱۸۹۹ در پایتخت سابق کشورم به دنیا آمد. یک بانوی پیر روسی که نمی‌دانم چرا خواسته است نامش را فاش نکنم؛ در پاریس دفتر خاطراتش را به من نشان داد...» داستان سbastien هم‌زمان با داستان «و»، کسی که می‌خواهد از سbastien اعاده حیثیت کند، پیش می‌رود و «و» با شناخت شخصیت‌های خیالی خود به شناخت عمیقی از شخصیت سbastien می‌رسد و از این راه به شناخت خود دست پیدا می‌کند، چرا که او و سbastien همیشه یک چیز و یک کس بوده‌اند.

ناباکوف در برگردان آثار ادبی جهان انگلیسی زبان به روسی نقش مهمی را ایفا کرد و همین‌طور در شناساندن ادبیات روسیه به دنیای انگلیسی زبان سهم بزرگی داشت. او «آلیس در سرزمین عجایب» را به روسی برگرداند و «یوجین اونگین» اثر پوشکین را به انگلیسی ترجمه کرد: «دوست دارم بعد از مرگم مرا به عنوان نویسنده لویتا و مترجم یوجین اونگین به یاد آورند.» اکثر داستان‌های خودش هم، زیر نظر خودش و به دست پسرش - دیمتری ناباکوف - به زبان انگلیسی برگردانده شده است. ادبیات و نثر و رقص و رنگ کلمات برای ناباکوف آمال اصلی نوشتن هستند. مارتین آمیس در باره نثر او نوشه: «تنوع، قدرت، غنای ادراکات ناباکوف در داستان‌های مدرن کمترین رقیبی ندارد. خواندن نثر بذله‌گو، خیال‌باف و خیال‌پرداز او تجربه‌ای محرك است که فکر، تخیل و زیباشناصی آدمی زاده را به کار می‌اندازد و لذتی جسمانی از خواندن نثر را برمی‌انگیزاند که با هیچ تجربه دیگری قابل قیاس نیست.» او بیشتر از هر نویسنده دیگری به جزیات و ذکر آن می‌پردازد: «چکیده زندگی انسان را می‌توان بر سنگ قبری پوشیده از خزه جا داد، نقل جزئیات است که لطف دیگر دارد. «دفاع لوژین» را اول به روسی و سال‌ها بعد دوباره به انگلیسی می‌نویسد. داستانی که با جزیئنگاری خاص ناباکوفی پیش می‌رود و آدم داستانی آن، که قادر نیست مرز بین زندگی واقعی و تصورات مبهم خود در باب شطرنج را درک کند، به خوبی ترسیم می‌شود. ساز و کار ناباکوف برای نمایش آشفتگی‌های مخلوق نابغه‌اش شرح شبیه‌سازی‌های بصری است که در ذهن شخصیت می‌گذرد. «پنین» سال‌ها بعد نوشه می‌شود اما پنین هم مثل لوژین از ارتباط برقرار کردن با دیگران عاجز است و البته به دلیلی دیگر. پنین مهاجری است که گرچه سال‌ها پیش از روسیه آمده اما هنوز کاملاً به زبان انگلیسی مسلط نیست و برای همین به سختی با دیگران قاطی می‌شود. در «دفاع لوژین» چارچوب و جزئیات در هم تنیده شده‌اند اما در «پنین» دیگر چارچوبی وجود ندارد. اما حذف چارچوب به معنی ایجاد یک وضعیت نامحسوس و درک ناشدنی و برخورد بی‌واسطه با واقعیت نیست. در «خنده در تاریکی» آلبینوس،

مردی میان‌سال و محترم و تهیه‌کننده‌ای پر از امید و آرزو همسرش را به خاطر مارگو، دختری که نیمی از سن خودش را دارد، ترک می‌کند، و بعد از معرفی کردن دختر به یک کاریکاتوریست مصیبت‌هایش شروع می‌شود. «خنده در تاریکی» رمانی ظریف و طنزآمیز در باره عشق و فریب است که زبان ناباکوف، با آن واژه‌های سایه‌دارش، از آن اثری برجسته می‌سازد.

ناباکوف معلمی بزرگ است. سلسله درس‌هایی دارد در باره چند اثر ادبی مهم جهان، از جمله «مسخ» نوشته «کافکا». به قول خودش او «اجزای داستان را تک به تک بررسی» می‌کند تا بتواند بفهمد «این اجزا چگونه با هم جفت‌وجور» شده‌اند و کنش‌های متقابل بخش‌های مختلف در برابر هم چیست. او تعریف بامزه‌ای از هنر دارد: «هنر یعنی زیبایی به اضافه دریغ. هرجا زیبایی هست دریغ هم هست، به این دلیل ساده که زیبایی محاکوم به فناست: زیبایی همیشه می‌میرد؛ وقتی ماده بمیرد، رفتار هم می‌میرد، وقتی فرد بمیرد، جهان او هم می‌میرد.»

ناباکوف با منتقدان میانه‌ای ندارد و در مصاحبه‌ای گفته: «فقط آن دسته از منتقدانی که هوش صداقت و یا هردو را دارند شاید برای مؤلف کتاب و یا خوانندگان اثر مفید باشند» و در مورد ویراستاران بدین‌تر است: «آن‌چه که از ویراستاران می‌شناسم «نسخه‌خوانی» است که تنها تذکری در مورد پوآم‌ویرگول می‌دهد، که اغلب تنها هنر این‌ها همین است. من حرف‌های شان را در همین حد می‌شنوم، اما اگر به آدم فضل‌فروشی بربخورم که بخواهد پیشنهادی به من بدهد رعدآسا بر سرش می‌خروشم.» او به منتقدانی که می‌کوشند برای کلمات داستان‌هایش تأثیرهای ریشه‌شناسی - اتیمولوژی - بتراشند هشدار می‌دهد که فقط جهل خودشان را نشان می‌دهند.

ناباکوف که تفریحش جمع‌آوری پروانه بود در تمامی عمرش به آدم‌های داستانی اش با دقت نظر یک حشره‌شناس به پروانه نگاه کرد. او که به انگلیسی، فرانسه و آلمانی تسلط داشت به هیچ کدام از این زبان‌ها برای بیان افکارش اعتماد نداشت و روسی را تنها زبان مورد اعتماد خود می‌دانست. او تمام عمر منتظر بود تا انقلاب بلشویکی سقوط کند و او به وطن برگردد، اما نشد و خودش نه تنها پیش از فروپاشی نظام شوراهای درگذشت که در طول زندگی هم تماسش را با جامعه روسی در تبعید از دست داد، با این همه سه سال قبل از پایان عمرش در مصاحبه‌ای اعتراف کرد: «اگر در روسیه انقلاب نمی‌شد شاید من خودم را وقف حشره‌شناسی می‌کرم و هرگز رمانی نمی‌نوشتم.»

گرفته شده از سایت دیباچه

حروف حساب

ما انسان ها به شیوه‌ی هندیان قدیم بروی زمین راه می‌رومیم، یا یک سبد در جلو سینه مان و یک سبد در پشت کمر میان ...

در سبد جلو، صفات میکان را قرار داده‌ایم و در سبد پشتی، عیوب هایمان را نگه می‌داریم. به همین دلیل در طول روزهای زندگی خود، مدام صفات نیک خود را می‌بینیم و از خودمان خوشنام می‌آید!

در همین زمان، در اوج ناجوانمردی، در پشت سر، هم‌نوعان و دوستان که پیش روی مارکت می‌کنند، فقط عیوب آنها را می‌بینیم!

به همین خاطراست که همه‌ی ما آدم ها در باره‌ی خودمان خوب قضاوت می‌کنیم و در باره‌ی دیگران بد قضاوت می‌کنیم! این در حالی است که نبی دانیم کسانی که پشت سر ماراه می‌روند نیز فقط بدی های مارامی بینند و در مورد اهالی کونه قضاوت می‌کنند!!

((پائولو کوئیلیو))

وظایف گروه های آموزشی

- گروه های آموزشی هر رشته درسی وظیفه‌ی هماهنگی درامور آموزشی بین معلمان درس مربوطه دارند
- این گروه ها رفع مشکلات و راهنمایی معلمین در امور آموزشی ، رفتار حرفه‌ای ، پرورشی و همچنین بازرسی از کار و تدریس همکاران بر عهده دارند.
- هدایت و برگزاری همایش های الگوهای برتر تدریس ، ترغیب همکاران به شرکت و حضور در این همایش ها از دیگر وظیفه‌ی گروه های آموزشی است.
- معرفی روش های نوین تدریس و تعیین بودجه بندی سالانه کتب درسی
- اجرا و کمک به برگزاری دوره های ضمن خدمت معلمان
- مساعدت همکاران تازه کار و غیره هم رشته در اجرای بهتر تدریس
- برگزاری جلسات شورای دبیران در رشته آموزشی مربوطه
- رسیدگی به سوالات و نقاط مبهم مطرح شده از طرف همکاران از کتب درسی ، با همکاری سایر معلمین جهت رسیدن به یک جواب صحیح و متفق القول
- برگزاری و تعیین آزمون های تکوینی در طول سال
- تعیین مقدار تقریبی حجمی از کتاب برای امتحان نوبت اول
- رسیدگی بر مقدار سوالات و کیفیت امتحانات برگزاری در هر نوبت مدارس
- بازبینی اوراق امتحانی نوبت آخر
- گردآوری روش ها ، فعالیت ها و نرم افزارها و سخت افزارهای آموزشی همکاران و انتقال این تجربیات به سایر معلمین جهت بهتر شدن تدریس
- وسیاری از موارد ریز و درشت دیگر که اهمیت گروه های آموزشی را صد چندان می‌کند.
- عصر حاضر پیوند و تعامل بین همکاران امری ضروری است . وجود ارتباط مجازی یکی از راه های موثر برای معلمین هر رشته جهت تبادل نظر می باشد. واستفاده از سایت و وبلاگ های مستقل گروه های آموزشی میتواند این نقیصه را بهبود بخشد.

جدى نگيريد

یہ دوست چینی داشتم!

برای عیادتش تو بیمارستان رفتم و کنار تختش حاضر شدم
چند دقیقه دست و پا شکسته با من فارسی احوال پرسی کرد

دیدم یهورنگش عوض شد مدام یه من با حالت اخم میگفت:

چینگ چونگ چن چوووووون و.....!!!

بعد چندیار تک ارتا پرستارا پرسند " مرد "

خپلی ناراحت بودم

برای ترجمه این جمله په کشور چین سفر کردم...!

و در اون جا از یه مرد چینی معنیش رو پرسیدم و او نه مرد

چنین، به من گفت معنیش، این میشه:

مجلات رشد

فصلنامه های اختصاصی

فصلنامه های معلمان

علوم پایه و فنی

رشد آموزش
ریاضی

رشد آموزش
فیزیک

رشد آموزش
شیمی

رشد آموزش
زیست شناسی

رشد آموزش
زمین شناسی

رشد آموزش
فنی و حرفه ای

علوم انسانی

رشد آموزش
قرآن

رشد آموزش
معارف اسلامی

رشد مشاور
مدرسه

رشد آموزش
پیش دبستانی

رشد آموزش
علوم اجتماعی

رشد آموزش
زیان و کدبیات فارسی

رشد آموزش
چهارگیا

رشد آموزش
تاریخ

رشد آموزش
حریت بدنسی

رشد آموزش
زیان انگلیسی

رشد آموزش
فلتر

فصلنامه های دانش آموزان

رشد برخان متوسطه ۱

رشد آموزش
ابتدایی

رشد آموزش
متوسطه

رشد محلم

رشد تکنولوژی
آموزشی

رشد مدرسه
فردا

رشد مدیریت
مدرسه

رشد جوان
آموزان طه
متوجه

رشد جوان
آموزان طه
متوجه دوم

ماهنشاهی عمومی

مجلات دانش آموزان

رشد کودک
(ویژه
آمادگی و
اول دبستان)

رشد نوآموز
(ویژه پایه های
های دوم
وسوم
دبستان)

رشد دانش آموز
(ویژه پایه های
چهارم، پنجم
و ششم
دبستان)
(دبستان)

رشد نوجوان
(ویژه دانش
آموزان طه
متوجه
اول)

رشد جوان
(ویژه دانش
آموزان طه
متوجه دوم)

آدرس وبلاگ گروه های آموزش منطقه زیویه

ziv-grooh.blog.ir

فنی حرفه ای

تکنولوژی و فناوری اطلاعات دیر یا زود روش های
کهنه را کنار خواهد زد.

بنابراین

برای همگامی با این فناوری روبه رشد باید
معلمان و دانش آموزان را با آن آشنا ساخت و
اطلاعاتشان را در این زمینه به روز نمود.

اهنگی

دبستان

بیش دبستان

گروههای آموزشی با اهدافی چون:

- ۱- ایجاد همکاری بیشتر و تقاضه در جهت استفاده از شیوه های تدریس و ارائه طرح ها و روش های جدید یاددهی - یادگیری
 - ۲- ایجاد زمینه مناسب در جهت نقد و بررسی محتوای کتابهای درسی
 - ۳- تبادل تجربیات و ابتکارات و افزایش اطلاعات تخصصی معلمان در زمینه مسائل آموزشی و تربیتی
- ایجاد شده است.